

Христо Ботев
Hristo Botev

Васил Левски
Vassil Levski

Настане вечер - месец изгрее,
звезди обиспят свода небесен;
гора зашуми, вятър повее,
Балканът пее хайдушка песен

Le soir tombe - la lune luit,
la voûte céleste est tapissée des étoiles
le vent souffle, la forêt bruisse
le chant des Haiduks entonne le Balkan

CENTRE CULTUREL CANADIEN-BULGARE

Le premier journal bulgare à Montréal *** Premier numéro du journal : le 20 décembre 2001

vol. XV / N: 77 / 2016 *** 5000 exemplaires *** Gratuit

Ако спечеля, печеля за цял народ.
ако загубя, губя само мене си.

Si je gagne, je gagne pour le peuple entier,
si je perds, je ne perds que moi-même

Културен център
ЗОРНИЦА

ФИЛИАЛИ
Côte-des-Neiges - 10.30 - 14.30 ч.
BROSSARD - 10.00 - 13.35 ч.
LAVAL - 14.00 - 17.35 ч.

6767 Côte des Neiges, 6 et., # 693.3, Montréal, QC, H3S 2T6

БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ
„Св. Св. Кирил и Методий“
към Културен център „Зорница“

работещо по Програма на „Министерството
на образованието, младежта и науката“,
най-учтиво ВИ КАНИ

Детска градина	от 3 до 5 год.
Ученици	от 5 до 13 год.
Младежка група	от 14 до 18 год +

БЪЛГАРСКИ ЕЗИК
за Деца и Чужденци
АНГЛИЙСКИ ЕЗИК
за Деца и Възрастни
ФРЕНСКИ ЕЗИК - ПРАКТИКА
с българи и канадци
ПИАНО * БАЛЕТ * РИСУВАНЕ*
МАТЕМАТИКА
НАРОДНИ ТАНЦИ
за Деца и Възрастни по Филиали

НЕ СЕ ТАСИ, ПЪУЩО НЕ ТАСНЕ!

ИЗБОРИ за президент и вицепрезидент § РЕФЕРЕНДУМ
6 Ноември 2016 Монреал

Изборна Комисия
в Културен Център „Зорница“
6767 Côte-des-Neiges, office 693.3,
Montréal, Qc, H3S 2T6 Ви кани:
В Монреал ще има 2 изборни секции.

Гласувайте в секцията, близо до Вас. Без предварително записване. С валиден български документ от 7.00 до 20.00 ч.

1 СЕКЦИЯ: Културен център „Зорница“
2 СЕКЦИЯ: Българска Църква

Валидни български документи:
1. Лична Карта 2. Паспорт

3. Военна Книжка на щатен военен на действаща служба
4. Пасаван, издаден от Посолството за изгубен документ

Не забравяйте, че да гласувате в избори вече е задължително.

Ако не гласувате на два поредни избора от един и същи вид, без уважителна причина, ще бъдете заличени от изборните списъци.

Националният референдум ти дава възможност да изразиш мнението си по трите въпроса, включени в него:

1. Подкрепяте ли народните представители да се избират с мажоритарна изборна система с абсолютно мнозинство в два тура?
2. Подкрепяте ли въвеждането на задължително гласуване на изборите и референдумите?
3. Подкрепяте ли годишната държавна субсидия, отпусната за финансиране на политическите партии и коалициите, да бъде един лев за един получен действителен глас на последните парламентарни избори?

ARRÊTEZ DE PAYER UN LOYER
STOP PAYING RENT

STOP

RÉSEAU IMMOBILIER
ADRESZ
Agence immobilière - Real Estate Agency

1564, Herron, Dorval, Qc H9S 1B7
Bur.: 514-636-2981 - Fax: 514-403-3032 - www.adresz.com

(514) **574-6909** **Gueorgui (George) Tanev**
tanev@sympatico.ca Courtier immobilier - Real Estate Broker

Покана за всички ДЕЦА
БЪЛГАРСКИ
ДЯДО КОЛЕДА
на гости в
БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ
„Св. Св. Кирил и Методий“
Културен Център „Зорница“
6767 Côte-des-Neiges,
№: 693.3, Montréal, Qc, H3S 2T6
18.12.2016, неделя, 10.30 ч.

ПОКУПКО-ПРОДАЖБА НА НЕДВИЖИМОСТ
ФИНАНСИРАНЕ
• ИПОТЕКА • КРЕДИТ •

Веселина Сандрева
INTELLIGENCE
HYPOTHÉCAIRE
Courtier immobilier
hypothécaire
(514) 651-2097
vsandrev@gmail.com

✓ При покупка на жилище
(0 downpayment, self-employed ...);
✓ Рефинансиране: при предстоящи ремонти,
за покупка на друга недвижимост;
✓ Финансиране при покупка на многоквартир-
тирни блокове (5, 6 ап и повече, мин. Drmt 15%);
✓ Новопристигнали: първи кредитни карти,
кредитни линии;
✓ Помощ при проблеми с кредитни задължения.

3080 Le Carrefour #100B, Laval Qc H7T 2R5

SERVICE YOU deserve TEAM YOU CAN TRUST!
LE SERVICE QUE VOUS méritez, UNE ÉQUIPE DE CONFIANCE!

Over 8 years as Chartered Real Estate Broker
There is simply no substitute for knowledge and experience!
Whatever it takes, I will get the job done!

- Residential
- Commercial
- Multi-Residential

Courtier Immobilier Agréé depuis plus de 8 ans
Rien ne remplace la connaissance et l'expérience. Peut importe ce que ça prendra,
le travail sera fait!
• Résidentiel • Commercial • Multi Résidentiel

Mortgages with lowest rates on market

- Access to over 20 banks
- Refinancing, debt consolidation
- Pre-approval with 120 days rate guaranteed
- 2nd chance mortgage
- Mortgage with NO down payment*

Prêts au plus bas taux sur le marché

- Accédez à plus de 20 banques
- Re-financement, consolidation de dette
- Pré-approbation avec garantie de taux pendant 120 jours
- Prêt de 2ème chance
- Prêt SANS mise de fonds*

Trusted protection for your family and your savings

- The best rates for life, mortgage, travel and visitors insurance
- Investment analysis and retirement planning
- Over 30 banks, insurance and investment companies

Protection de confiance pour votre famille et votre épargne

- Les meilleurs taux pour l'assurance hypothécaire, vie, voyage et l'assurance de visiteurs
- Analyse du portefeuille de placements et planification de la retraite
- Plus de 30 banques et compagnies d'assurance et d'investissement

We will save you much more than the notary fees. Just call us now to find out how.
Nous vous ferons économiser beaucoup plus que les frais de notaire, appelez-nous pour comprendre comment.

Stefan Tzontchev
Chartered Real Estate Broker /
Courtier Immobilier Agréé
(514) 947-8889
stzontchev@gmail.com
www.stefantzontchev.com

Stanimir Rashev
Permis courtier immobilier agréé DA /
Certified Real estate broker licence AEO
stan.rashev@gmail.com
(514) 994-1030
bestmortgagemontreal.com

Anton Ivanov, BComm
Independent Financial Security Advisor /
Conseiller autonome en sécurité financière
(514) 575-6123, anton@iassure.ca
Assure Financial Services
800 boul. Décarie, St-Laurent, QC

Nord Est IMMOBILIER
DOMINION LENDING CENTRES
EXCEL

ALWAYS AVAILABLE JUST A PHONE CALL AWAY
TOUJOURS DISPONIBLE, UN SIMPLE APPEL SUFFIT

* Certain conditions apply / Certaines conditions s'appliquent

Николай Овчаров е доктор на историческите науки, старши научен сътрудник в Националния археологически институт с музей към БАН, където работи от 1981 година. Изнасял е лекции в университетите в Илинойс и Кълъмбъс (САЩ), както и в университета в Прага, Чехия. Член на Изследователския борд на Американския биографичен институт. Интересите на Николай Овчаров са в областта на древното изкуство, архитектура и епиграфика, проблемите на средновековната история, както и на морската история и археология.

В последните години едно име често се споменава в медиите – Перперикон. Древното светилище стана известно покрай проучванията, проведени от известния български археолог Николай Овчаров. Въпреки това, малко се знае какво реално представлява то, каква е историята и значението му, а в следващите редове ще се опитаме да отговорим именно на тези въпроси.

Перперикон е огромен скален масив в източните Родопите, за който се смята, че възниква преди около 8000 години. Каменният паметник се извисява на 15 км от Кърджали, близо до Перперишката река, от която се твърди, че древните хора са добивали злато. За първи път археологическият комплекс е описан от проф. Иван Велков през 1930 година, но мястото добива популярност вследствие на проучванията професор Николай Овчаров. Той е една от главните причини за популяризирането на Перперикон в медиите, а вследствие на това – засиленият туристически интерес към този култов комплекс. Масштабните разкопки водени от археолога разкриват Двореца, Акропола и други интересни места, непознати дотогава на обществото. Стига се до там, че CNN отразява като събитие Перперикон в своите репортажи.

Древните обитатели на тези земи вярвали от незапомнени времена в бога Слънце. Това е една от причините те да се установят на голямата скала, като основна причина за това е липсата на растителност и удобното местоположение, откъдето лесно може да се наблюдава всяка сутрин изгряващото слънце. Малко по-малко с развитието на уредите, усъвършенстването на сечивата, силно развивани през Бронзовата епоха, се давало възможност на хората да обработват камъка. Те започнали да изсичат различни култови ниши, светилища, гробници. Така Перперикон започнал да променя своя естествен облик. В някои от нишите са открити множество оброчни съдове, фугири, антични предмети, свързани с култа към бога Слънце.

Светилището развило своето значение и през късната Бронзова епоха. Големият разцвет се осъществил през XVIII-XII в. Пр.Хр. Това е периодът на развитие и на първата европейска цивилизация, в лицето на Крито-Микенската култура. Култовият комплекс се развил и придобил дренажна система за отвеждане на водата. Един от съдовете от този период впечатлява археолозите с изображенията на техния Бог и шест човешки фигури. Хората са оформени символично като цветя, техните

глави са представени като малки Слънца. Малко по-малко култът към Слънцето се развива и през ранножелязната епоха, IX – VI в. Пр.Хр., се появяват и много други богове. Тракийската религия например е силно ориентирана към култа към Орфей и Дионис, а Перперикон се превръща в своеобразен център на тези вярвания и обичаи.

През къснобронзовата епоха Перперикон се превърнал в грандиозно светилище. Много факти ни навеждат на мисълта, че точно в Перперикон се е намирало прочутото светилище на бог Дионис. В Античността прорицалището (езическо светилище, където се прорицава) на Дионис било известно колкото оракула в Делфи, но все още няма неопровержими доказателства, че точно там се е намерило то.

Според легендите две съдбоносни пророчества били направени от олтаря на Перперикон. Първото предопределило велики завоевания и слава на Александър Македонски, а второто, направено няколко века по-късно, предвещало властта и силата на първия римски император Гай Юлий Цезар Октавиан Август. Светоний описал знаковото посещение в светилището на бащата на бъдещия пръв владетел:

Когато Октавиан, бащата на Август, водил войската си някъде из отдалечените части в Свещената планина на Дионис, се допитал до оракула на бога за сина си, било му потвърдено от жреците, че синът му ще стане господар на целия свят, понеже, след като виното се разляло върху олтаря, димът се издигнал нагоре над върха на светилището чак до небето – знамение като това, което получил и самият Александър Велики, когато принасял жертва на същия този олтар.

Олтарят на Дионис – археолозите твърдят, че в него са извършени най-малко две изключително съдбоносни за човечеството предсказания.

През 2002 година е открита огромна зала без покрив, която отговаря на всички описания на храма на Дионис в античните текстове. В центъра ѝ се намира величествен олтар с диаметър около 2 метра, висок около 3 метра. В олтаря могат да се забележат множество издълбани ями, напълнени с парчета керамика. В подножието се откриват и фрагменти от по-малки глинени олтари. Очевидно залата не е имала покрив заради огнения пламък, по височината на който се е гадало. Цялата околност и самият връх на Перперикон са покрити с хиляди скални изсичания във вид на корита, басейни, преливници. Всички тези олтари най-вероятно са се ползвали за жертвоприношения в чест на боговете. Гледката на монумента с хилядите малки олтари и каменни изсичания била внушителна. Функциите на Перперикон замират по времето на елинизма (IV – I в. пр.Хр.). През I в. Тракия е завладяна от Рим и Перперикон изживява истински ренесанс.

Перперикон се състои от четири части: мощна крепост – Акропол; Дворец-светилище, който е непосредствено под Акропола от югоизток; северно и южно подградие. По хълмовете са построени много храмове и постройки. Издълбани са широки улици, по които всеки посетител може да се разходи. Отстрани на всяка улица са запазени къщи, изсечени в самия камък. В източната част на Акропола е изсечена огромна Базилика. Базиликата най-вероятно е била древен храм, а по време на християнството се е превърнала в църква. От базиликата към вътрешността на Акропола води покрита колонада, портик, чиито колони са оцелели до днес. От данните на античните и средновековните автори е известно, че подобни портици са строени само в големите градове и значителните култови комплекси. На този етап от проучванията са открити две порти на Акропола. Едната е от запад и се пази от мощен правоъгълен бастион. Другата бе разкопана от юг през 2002 г. Нейното предназначение е особено важно, защото води към внушителния Дворец-светилище.

Внушителните размери на двореца в Перперикон и особено то му устройство, доказват, че е имал и религиозно предназначение, и дават основание на изследователите да смятат, че това е прорицалището и прочутото светилище на древногръцкия бог Дионис. Същото, което учените от години търсят на различни места в Родопите.

източник: www.nasamnatam.com

Дворецът най-вероятно бил храмов комплекс, посветен на бог Дионис. Той е разположен на седем етажа, като в центъра му се намира тридесетметрова церемониална зала, която най-вероятно служела за извършване на ритуали и обреди. Друг забележителен обект в Двореца е масивен каменен трон с поставка за краката и облегалки за ръцете. Под тухления под на всяко помещение има хиляди канали за оттичане на дъждовната вода – нещо, което ни подсказва, че била създадена една блестяща за времето си канализационна система. Дворецът е заобиколен с огромна крепостна стена, която е свързана с Акропола са и заедно оформят уникален ансамбъл.

Перперикон е един уникален комплекс, посветен на култа към бога Слънце. Той е символ на една от най-ранните култури по нашите земи. Там се е зародила религията, която била в основата на развитието на културата, архитектурата и знанията. Откриването на Перперикон е нещо, което освен морална, би могло да носи и материална полза за българската държава, стига да бъде представено по достоен начин пред света.

Автор: Боян Чипанов

Източник: Bulgarian History

<http://www.bgnow.eu/news.php?cat=2&cp=6&newsid=78618>

Петък, 28 Октомври 2016

Материал на «Българска история» - www.bulgarianhistory.org

Олтарят на Дионис

Безвъзмезден проект „Правна беседа“

На тази страницичка ще публикуваме най - интересните и полезни за широката публика на вестника отговори на зададени от Вас въпроси.

Правният ни консултант ще бъде адвокат Нина Господинова, която вече познавате от предишни броеве на вестника.

Можете да се обръщате към нея на електронния адрес: adv.ngospodinova@gmail.com или на електронния адрес на редакцията.

Поверителността на личните Ви данни е гарантирана. Очакваме Вашите въпроси!

ПРАВНА БЕСЕДА

ПРАВО НА НАСЛЕДЯВАНЕ**ТИПИЧНИ ПРОБЛЕМИ. ИЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКО УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА НАСЛЕДСТВО.***Адвокат Нина Господинова**(Продължение от брой 76)*

Както стана ясно от предишния брой, правната действителност поставя все по- настоятелно въпроса за трансграничното наследяване. Припомням, че трансгранично наследяване е наследяване с международен елемент, който елемент може да засяга произхода на наследодателя, на наследниците или местонахождението на наследствените имущества. Възможно е например български гражданин, притежаващ имоти в Англия, да почине във Франция, а наследниците му или част от тях да имат различно от посочените страни гражданство. Случва се всяка от имащите отношение към казуса страни да претендира да уреди наследствените правоотношения по задължителен за всички останали начин. Случва се и противоположното – всяка от посочените държави да препраща към чуждо законодателство, като в крайна сметка казусът остава извън правната регулация на което и да е вътрешно право. Тези, така наречени колизии, иначе казано несъответствия между правните системи на отделните държави могат да затруднят и направо да направят невъзможно възникването и нормалното развитие на наследственото правоотношение. Затрудненията се дължат обикновено на приложението на различни правни принципи в наследственото право на отделните държави. Една държава може да следва принципа на гражданството на починалото лице и да приложи закона на страната, чийто гражданин е той. Друга страна може да приложи закона по местооткриване на наследството, т.е. мястото, където наследодателят е починал, а трета – да приложи закона по местонахождение на наследственото имущество (когато се касае за наследяване на недвижими имоти). Трябва изрично да подчертая, че подобни разлики на територията на ЕС съществуват не само по отношение на правилата за определяне на наследствените дялове, но и при доказване на самото наследствено правоприемство.

Поради изложените затруднения в областта на трансграничното наследяване и за да се постигне хармонизация на законодателствата на страните членки на Европейския съюз, на 4 юли 2012 г. се прие Регламент (ЕС) № 650/2012 относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство. Тук ще разгледам съвсем накратко процедурата по издаване на европейско удостоверение за наследство, с което страните членки улесниха и на практика решиха въпроса за уеднаквяване доказването на правото на наследство, независимо от особеностите на националните им законодателства. Европейското удостоверение за наследство се издава в полза на наследници, заветници с преки права върху наследството, изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество, на които се налага в друга държава членка съответно

да докажат правното си положение или да упражнят правата си на наследници или заветници и/или правомощията си на изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество. Те са и оправомощените заявители съгласно чл. 63, т. 1 Регламент (ЕС) № 650/2012. Заявлението се подава до компетентния орган (съд или друг, посочен в националното право орган), оправомощен да издаде исканото удостоверение, при стриктно спазване на правилата на вече посочения регламент. За подаването на заявление, заявителят може да използва готов формуляр, който съдържа изчерпателна информация и по конкретно:

- данни на починалия: фамилно име (ако е приложимо - моминско име по рождение), собствено име, пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо), адрес към момента на смъртта, дата и място на настъпване на смъртта;

- данни за заявителя: фамилно име (ако е приложимо - име по рождение), собствено име, пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо), адрес и родствена връзка с починалия, ако има такава;
- данни за представителя на заявителя, ако има такъв (по вече посочения по-горе модел);

- данни за съпруга или партньора на починалия и, ако е приложимо, на бившия съпруг или бившия партньор (по вече посочения модел);

- данни за друг потенциални бенефициери по силата на разпореждането с имущество в случай на смърт и/или по силата на закона;

- целта на издаване на удостоверението в съответствие с чл. 63 от регламента;

- данни за връзка със съда или с друг компетентен орган, който разглежда или е разглеждал въпросите по наследството като такова, ако е приложимо;

- елементите, на които съответно се основават претенциите на заявителя да наследи имуществото в качеството си на бенефициер и/или да изпълни завещанието на починалия, и/или да управлява наследственото имущество на починалия;

- сведения дали починалият е извършил разпореждане с имущество в случай на смърт; ако няма приложен оригинал или копие, да се посочи местонахождението на оригиналния документ;

- сведения дали починалият е сключил брачен договор или договор във връзка с отношения, които съгласно приложимото към тях право имат сходни последици с брака; ако не е приложен оригиналният договор или копие от него, да се посочи местонахождението на оригиналния документ;

- сведения дали някой от бенефициерите е направил изявление относно приемането или съответно отказа от наследство;

- декларация, в която заявителят заявява, че доколкото му е известно, няма висящо оспорване на елементите, подлежащи на удостоверяване;

- друга информация, която заявителят счита за полезна за издаването на исканото удостоверение.

След получаване на заявлението издаващият орган прави обстойна, служебна проверка на информацията, предоставена от заявителя, по време на която може да изисква допълнителни доказателства, а при липса на такива, да задължава заявителя да подава клетвени декларации за изнесените от него факти, както и особени декларации, дадени пред нарочни свидетели. В хода на проверката, издаващият орган информира за процедурата всички заинтересувани лица, като прави публични известия с цел издирване на всички потенциални бенефициенти на конкретното наследство. Поради комплексния характер на проверката и голямото разнообразие на подлежащите на установяване и на доказване факти, ще спомена само, че в дейността си, издаващият орган бива подпомаган от всички компетентни, по един или друг кръг въпроси, национални органи на останалите държави членки, които споделят помежду си информацията, намираща се в поземлените им регистри, в регистрите им за гражданско състояние и пр.

След установяване на относимата към конкретното право на наследство информация, компетентният орган издава незабавно поисканото европейско удостоверение за наследство, като уведомява за това всички заинтересувани лица. Европейското удостоверение за наследство има задължителна удостоверителна сила във всички държави-членки на ЕС. То се ползва със статута на официален писмен свидетелстващ документ, издаван по единен образец, предназначен да удостоверява спрямо всички с еднаква доказателствена сила в рамките на целия ЕС качеството и правата на наследниците и заветниците, както и правомощията на изпълнителя на завещание или управителя на наследство. Чл. 69 от Регламент (ЕС) № 650/2012 създава гарантирана законовата презумпция за автентичност на издаденото по надлежния ред европейското удостоверение за наследство, като наред с това разпростира правното му действие във всички държави членки, като за признаването му не се изисква специална процедура.

Разбира се, издаденото удостоверение е обжалваемо от заинтересуваните лица.

Отделно от нормалното развитие на процедурата, при наличие на определени предпоставки, компетентният орган може да откаже издаване на поисканото удостоверение, както и да издаде удостоверение, нуждаещо се от поправка, спиране или оттегляне на ЕУН, което отваря път за усложняване на процедурата, и върху които усложнения няма да се спираме в това съвсем повърхностно изложение. По-важно е да знаем, че европейското удостоверение за наследство е ново и наистина надеждно средство за преодоляване на мъчно разрешимите трудности пред потенциалните наследници в границите на ЕС, което може съществено да облекчи административните и съдебни неволи на изправените пред подобни казуси с международен елемент наследници.

**БЪЛГАРСКА
БИБЛИОТЕКА****БЪЛГАРСКА Б И Б Л И О Т Е К А****в МОНРЕАЛ****Тел.: (514) 629 -6951****Всяка неделя - 10.30 - 13.30 ч.****БЪЛГАРСКА КЛАСИКА, ЧУЖДА КЛАСИКА, ДЕТСКА,****ДЕТСКА-ЮНОШЕСКА,****ИСТОРИЧЕСКА, ОКУЛТНА,****ХУМОРИСТИЧНА ЛИТЕРАТУРА****ПСИХОЛОГИЯ, ФИЛОСОФИЯ,****ФАНТАСТИКА, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ОТКРИТИЯ СОЦИАЛНИ,****ЛЮБОВНИ,****КРИМИНАЛНИ, ПРИКЛЮЧЕНСКИ РОМАНИ****/над 1000 тома/**

**Не и се карай, и не и крещи !
Тя - МАЙКАТА, една е, хора!
Ще те прегърне, и ще ти прости.
И ще поеме твоята умора.**

**Понякога се смее, често плаче.
Косите и са в нежна белота.
А колко много пък за нея значи,
да си защити чедата от Света.**

**Обрулва ги Живота като сливи,
и брули до последният им ден.
Тя гледа да са все щастливи,
и пали свещ на всеки ден рожден.
ср
Не ги оставяйте самотни!
Обичайте си майките, деца !
Отидат ли си, кой ще ви запълни,
със обич, полупразните сърца.
Кресто Миров**

ЧУДЕСАТА на БЪЛГАРИЯ

„Азербайджанската Ванга“: В България има много добра енергия!

Изцерителката придобива способностите си, когато на 10-годишна възраст я поразява мълния, докато си играе с топка на двора. Снимка: Епицентър.бг

Ясновидката предриче пред Епицентър.бг, че след две години мигрантите ще приемат културата на Европа и сложната обстановка ще се уталожи. От всички духове, с които е говорила, най-трудно общувала с този на Сталин. Наричат ясновидката и лечителка Нурида Зулфи гизи Курбанова „азербайджанската Ванга“, хората, на които е помогнала пък ѝ викат „Госпожа Ангел“.

В хотел „Балкан“ в София тя представи „Феномен“ – филмова фантазия-калейдоскоп, която руският режисьор Михаил Михайлов е направил за нея с авторската музика на Ифет Аскеров. И да посети Рупите, разбира се. Защото един от духовете, с които Нурида разговаря е този на българската пророчица и ненапразно избра 31 януари – рождената дата на Ванга, за да представи лентата си у нас.

„Още, когато бях на 100 км от България започнах да чувам гласът на Ванга. Каза ми „Аз съм с теб!“ и ме обля топлина. Щом влязохме в София, небето се отвори. В този момент си казах, че България и българите ще ме посрещнат с отворени сърца и души, защото имат уникална, много силна енергия. Веднага започнах да пиша книга за бъдещето на вашата страна, защото се почувствах като в собствения си дом“, каза Нурида Курбанова.

Изцерителката придобива способностите си, когато на 10-годишна възраст я поразява мълния, докато си играе с топка на двора. Малцина

успяват да оживеят след подобно преживяване. Момиченцето е 40 дни в кома, дори решават, че е умряло и го закарват в моргата.

Докато е на границата между живота и смъртта, в тялото ѝ се вселява духът на светица, починала преди 4 века. Курбанова започва да чете Корана, да вижда вътрешните органи на хората като на рентген, да усеща болките им и съумява да ги отнема. Тя има пряка връзка с миналото и бъдещето на всеки, с когото разговаря. За тези нейни дарби е обявена за „Най-добър лечител на Русия за последното десетилетие на XX век“ и още цял ред научни титли и награди.

„Не се безпокойте за бъдещето си. Господ е с вас. Щом ви е дал човек като Ванга, значи много обича България. Ще имате вътрешно политически проблеми, но вие, българите, ще се запазите като нация. По вашите земи има много ангели и много силна енергия. Големият проблем на Европа в момента е миграцията. Бежанците ще нарушат цялото ѝ спокойствие. Две години ще бъде сложно. Но след това ще се подчинят на вашите закони. В момента те се чувстват като у дома си и не приемат вашата култура. Искат само на тях да им е добре, без да се интересуват от народопсихологията ви и ще се опитват да ви манипулират“, прогнозира азербайджанската пророчица.

На премиерата на филма си, Нурида получи картина от художника Иван Яхнаджиев и диплом от фондация „Откритие“. В залата, освен много завладени от необикновените ѝ способности хора, присъстваха още Милица Божинова от „Тоника“, певците Весела Нейнски, и Искрен Пецов, а грузинската половинка от дуета „Назар и Нино“ – Нино Гамго-

нешвили превеждаше от азерски.

„Земята е най-малката планета и животът на нея е най-кратък. Затова дарът, че си се родил трябва да оползотвориш като правиш добро“, заяви Нурида курбанова. – Ако липсва духовност, любов и разбирателство, дори държавата да е топла, хората ще са студени. Докато ври вас е обратното – страната ви е студена, но хората са топли. Когато разговарям с духа на Ванга тя винаги ми казва, че бедните държави са обичани от Господ, защото където има богатство, има и много грех. Бъдете щастливи, че България е обичана от Бога. Донесох цялата си обич и я предавам на вас“.

– Госпожо, Курбанова, вие имате четири деца и двама внуци, дарявате радост на хората, но вие щастливи ли сте?

Най-голямото щастие в живота е да се чувстваш полезен и нужен на обществото. Но аз не мога да давам воля на чувствата си. Има моменти, които трудно се поддават на научна обосновка или реализъм на възприятията. Онова, което се случи с мен на 10-годишна възраст, ме накара да преодолявам всички трудности на живота и отрицанието на околните, затова израснах като силна жена.

Но съм се примирила със своето предназначение в земния си живот и следвам повелите, които идват от космоса. Да, аз съм световно признат феномен, доктор на философските науки, и на мнозина им се струва, че трябва да съм безкрайно щастлив човек. Но не можете да си представите колко трудно е да живееш като всяка вечер виждаш отстрана как твоето спящо тяло се пренася от един свят в друг и общува с духовете на умрелите.

Не мога като обикновените жени

да се погледна в огледалото и да си направя грима, защото веднага ме връхлитат видения. Нося очила, не защото имам лошо зрение, а за да се ограждам от лошата енергия на околните.

– С какви духове общувате?

– Хората не могат да видят или да чуят, онова което аз виждам и чувам. Както вече казах, често си общувам с духа на Ванга. Веднъж я попитах как е могла да предсказва, след като е била сляпа. Тя ми отговори, че небесните ѝ покровители са ѝ шепнели на ухо, а аз имам и зрение, и биоенергетика в ръцете и това е много по-отговорно.

Ванга и Нострадамус безспорно са имали огромен талант, но не са живели два живота като мен. Общувам също така с духовете на Ломоносов, на половецкий хан Кончак, на тверския княз Михаил Ярославич... Най-интересно ми беше, обаче да говоря с духа на Сталин, за да го питам къде са изчезнали огромните запаси от злато на страната по време на неговото управление.

– Разкри ли ви местонахождението?

– С него беше много трудно да се общува, защото излъчваше огромна негативна енергия. Единственото, което ми каза беше, че в Ингушетия има храм, построен преди четири века. Някъде в него е закопан нож, на чието острие е гравирано точното местоположение заровено липсващото злато.

– Вие казахте, че рождената дата на всеки човек определя неговия път в живота? Това значи ли, че съдбата съществува?

– Всичко е във властта на Всевишния. Съдбата на всеки човек зависи от неговия личен избор. Иначе защо Господ Бог ни е дарил с разум?! Накъдето го тласка неговото

съзнание и мироглед, натам всеки трябва да се движи и да гради съдбата си като противостои на тъмните сили. Закон на живота е „Каквото посееш, това ще жънеш“, така че правете колкото може повече добро.

Всеки човек има своя аура, цветен коридор, който тръгва от него и започва да ми говори за неговото здраве, за недъзите, за благополучието му и степента му на защита. Но също така всеки си има своя нумерология и върху него въздействат законите на астрологията и други фактори. Аз лекувам много тежки болести, но никога не съм се съмнявала в ползата от традиционната медицина. И когато видя, че някой се нуждае от операция, веднага го изпращам на хирург.

Разбира се, съдбата на всеки човек зависи и не само от него самия. Аз съм от онези хора, както и Ванга, чиято съдба е запрограмирана и не е по силите ми да я променя. Надарените с Божия благословия и дар имат собствен път на тази земя.

Знам, че съм длъжна да помагам на всеки, старая се да показвам верния път, а деца винаги лекувам безплатно.

Лично за мен молитвата на един беден човек е по-скъпа от всичките пари на света. Трябва да помним, че умира само тялото на човека. Душата му е вечна и нейното състояние зависи от извършените дела. Често посещавам свети места, влизам и в синагога, и в църква и в джамия. Моите изследвания показват, че където по-често се четат молитви, аура е много по-чиста. Винаги трябва да търсим помощ от Всевишния!

<http://www.dunavmost.bg/>

ЕВТИМ ЕВТИМОВ

Евтим Евтимов е роден е на днешния ден, 28 октомври, през 1933 година в Петрич.

Ако бе все още сред нас, големият поет щеше да навърши 83 години. Всички ние ще го започнем с прекрасната му любовна лирика и силата на думите му, които умеят да докосват човешката душа. Разделихме се с големия български поет, публицист и

общественик на 7 юни 2016 г. България изгуби един голям талант само преди няколко месеца, но винаги ще се връщаме към невероятните му стихове.

Днес решихме да ви припомним една от най-добрите му творби:

Голямото е в малките ни дни,
понекога съвсем обикновени.
Една тревичка, спряла

отстрани,
улавя думите като антена.
Една калинка с шарени крила,
застанала на белия прозорец,
донася от далечните поля
забравения дъх на прясна оран.
Едно покрито кладенче със
лист,
намерено сред камъните тежки,
подказва, че живота пак е чист,
макар понекога да правим
грешки.

Една светулка, влязла у дома,
от мислите за мрака ни
спасява.

Една пътека, слязла под земя,
уещането за смъртта създава.
И всичко пак е вечно. Под звезди,
застанал прав, един човек се
смее:

едно дърво на хълма посади
и векове в листата му живее.
Източник: edna

Имигрантски поглед КАНАДА

Интервю на profit.bg в
рубриката им "Успелите
българи в чужбина:

Митко Тошев

2.5 млн. българи работят
зад граница. В новите си
"родини" те живеят в различна
действителност, говорят на
чужд език, сблъскват се с нова
реалност. И въпреки това са
успешни в професионалната
област, в която са избрали да се
развиват. В новата ни поредица
Profit.bg търси "Успелите
българи в чужбина".

Вижте първия ни герой:

**- Представете се. С какво се
занимавате?**

- Казвам се Митко Тошев.
Икономист съм по образование.
Завърших международен
мениджмънт в Отавския
университет през 2006 г. Живях и
работих в Канада 6 години, след
което се върнах в България за
още 6, а от няколко месеца съм
отново съм в Канада. В момента
със съпругата ми живеем и
работим в Калгари, провинция
Албърта. Работя като мениджър
"Ключови клиенти" за компания,
която е специализирана в
мърчъндайзинг услуги, както в
Западна, така и в Източна Канада.
В България също работих на
същата позиция, но в различна
индустрия.

- Защо избрахте Канада?

- Спряхме се на Калгари заради
бизнес възможностите, които
този град предлага, както и
заради невероятния климат и
природа. Това за мен е трета
поредна емиграция и ми се
иска да вярвам, че процесът по
адаптирането на друго място ми е
доста познат. В наше време всеки
може да си избере къде да живее
и в това се крият невероятни
възможности за постигане на
цели и мечти. Докато си още
млад, можеш да си поживееш
истински в Б-я, а когато решиш
да създадеш семейство, можеш
да го направиш там, където ще ти
е по-лесно. Поне това е, което аз
направих.

**- Колко струват хлябът,
свинската пържола и
бензинът в Албърта?**

- Тук хората почти не ядат хляб,
а цената е сходна с нашата. Не
мисля, че можеш да чуеш често
фразата „аз без хляб на маса
не сядам“. Хапват препечени
филийки за закуска, от време на

време франзели и бегъли и до
там. Свинско има, но тук се яде
масово телешко. Като гледам
цените на храната в магазините,
те са на 90% еднакви с тези в
Б-я. Разликата е, че ако отидеш
на ресторант, оставяш двойно
повече, отколкото у нас. Накратко
– евтино в магазина, скъпо на
ресторант. Бензинът е много
нисък в момента. Върти се около
долар за литър. Мой бивш колега
и добър приятел от Импириъл
Ойл подготвя цените на горивото
в Канада и дори той е изненадан
от това, което се случва в
момента. Принципно горивото е
адски евтино, съпоставено със
стандарта на живот. На месец в
България съм плащал 200-300
лв. за бензин в София. Тук съм
плащал същата сума в долари,
но километрите бяха два пъти
повече и заплатата ми също.

**Три неща, които ви правят
впечатление там и от които
ние сме на светлинни години.**

1. Позитивното мислене.
В Албърта хората са винаги
усмихнати, много рядко
говорят за лични проблеми по
негативен и депресиран начин,
а и канадците са всеизвестни със
своето възпитание и учтивост. На
интервюта за работа много рядко
ще видиш намръщена 25-годишна
„лелка“, която те мрази, само
защото кандидатстваш за работа с
по-висока заплата от нейната. Не
си ли позитивен и ти самият, много
трудно ще прогресиращ тук.

2. Закони.

Тук всичко е правила и закони
и всяко нарушение се наказва
така, че да ти държи за цял живот.
Нещата са навързани и дори
ако веднъж си забравил да си
платиш телефона, после може
да не можеш да си купи къща.
Ако направиш ПТП, после ти
скача безумно застраховката и
следващите 5 години плащаш
солено за това. Примери има
много.

3. Поддръжка. Всичко е чисто
и подредено. Хората тук ценят
поддръжката на улиците,
сградите, чистотата, личната си
хигиена, градския транспорт.
Навсякъде е като в Бизнес парка
в София. Инфраструктурата е
на ниво, градоустройството им
също.

**Но не бива да забравяме, че
има и неща в които и те са
на светлинни години от нас.
Нека бъдем обективни:**

1. Социален живот. Хората
тук не излизат толкова често по
заведения - веднъж седмично
макс. Не се срещат и с много
различни хора. Имат доста по-
беден, и меко казано, скучен,
социален живот. На кафе не се
ходи, а и кафето, което масово
пият, е слабо и воднисто. За по-
младите читатели на Profit.bg
– дискотеките затварят в 2:00,
партитата им са скучни, а хората
масово нямат опит в това как да
се забавляват вечерно време.

2. Стил на обличане.

Хората тук изглеждат като
бездомници. Буквално. Гледаш,
младо момиче, купило си скъпи
дрехи, но със сини обувки,
кафяви панталони, черен шал,
зелена шапка, розова чанта.
Всеки облича каквото намери,
без да има умисъл за това дали
дрехите си пасват. За грим да не
говорим. От 100 човека, които
видиш на улицата, максимум 5 ще
са ок облечени, със стил, и ще се
отличават. Чисти улици и красиви
сгради – не толкова добре
изглеждащи хора.

3. Няма кратки пътища.

Тук си имат процедури за всичко
и ще ти е доста трудно, ако се
опиташ да свършиш работата,
използвайки по-бърз или
нетрадиционен метод. Това е и
негативното на живота в добре
узаконена и подредена държава.
Често се чувстваш ограничен в
това, което можеш да направиш,
за да си решиш даден проблем.

**- Спазват ли се законите
в Канада? Дайте пример.
Какво ще се случи, ако в
Канада паркираш на място за
инвалиди?**

- Както вече споменах, законите се
спазват, защото има доста големи
последници, ако решиш да си
тарикат. Ако паркираш на зона за
инвалиди, очаквай да ти вдигнат
колата, да ти пишат акт, да платиш
500-1000 долара глоба и паркинг,
после да ти се качи застраховката
и да плащаш по 200-300 долара
на месец отгоре за 4-5 години.
Хората не си мълчат и вярват в
органите на реда. Направиш ли
нещо незаконно, можеш да си
сигурен, че ще те докладват на
момента. Винаги има кой да види
и няма да се двоуми да се обади
на полицията. И като те ударят
по портфейла и имаш досие,
животът ти става доста неприятен
и труден. За рушвети и „сега какво
правим?“ дори не може да се
говори (което в дадени ситуации
ти се иска да не е така).

**- По-какъв начин се стимулира
раждането и отглеждането
и на деца в Канада?**

- Канада е втората по големина
държава в света, а е с население
малко над 30 милиона. Това я
прави огромна по площ, но 10
пъти по-малка по население
от САЩ, например. Имат много
силни програми за интеграция
на имигранти и млади семейства
като нашето са винаги добре
дошли. Това не значи, че се
влиза лесно. Доста трудничко е,
но това, което искам да кажа, е,
че чрез емиграцията се грижат
за демографския си проблем.
Детски градини има много и
въпреки че са скъпи, винаги ще
намериш къде да запишеш детето
си. Има и много програми за
стимул на младите родители, до
които всеки има достъп.

**- Коя е най-фрапиращата
разлика между Канада и
България?**

- Няма две допирни точки м/у
България и Канада, според
мен. Двете култури са много
различни, даже често са на двете
противоположности. Ако трябва
да избира най-фрапиращата
разлика, бих казал, че това
са хората и менталитетът им.
Канадците са учтиви и позитивни,
ние не до там. Канадците са
наивни, ние сме тарикати. Канадците
си стоят в къщи,
ние излизаме по заведения.
Канадците спазват законите,
ние си правим каквото решим.
Канадците живеят чрез харчене
на пари по организирани от
някой друг забавления, ние
се забавляваме с приятели по
наш си начин. Канадците ходят
на курсове по всичко и ценят
личностното развитие, докато
са живи, ние не смеем да си
признаем, че не можем нещо и
да отидем на обучение, за да го
подобрим. Това са примери от
моето ежедневие, но съм сигурен,
че има и други.

**- Кои са основните проблеми
на България, според вас?**

- За мен основният ни проблем
е начинът ни на мислене на
хората. Всичко друго са сателитни
проблеми, породени от този
източник. Начинът на мислене
ни пречи много, подходът ни
към живота е неуспешен в доста
сфери. Сами си го правим. Канада
ме научи да не мрънкам и да си
подреждам живота, както на мен
ми е добре и да не видя външни
фактори за моя неуспех. България
ме научи да се адаптирам бързо
и че винаги имаш избор и винаги
можеш да намериш начин да
постигнеш, каквото искаш.

**- Бихте ли се върнали в
България?**

- По-скоро бих отишъл да живея
някъде на топло. Светът е голям
и има много места, които човек
може да види. Не бива да се
ограничаваме до една локация.
Трудно е да мисли човек по този
начин, защото преместването
никога не е леко. Но ако човек
вярва във себе си, учи постоянно,
адаптира се бързо и гони целите
си, то тогава животът придобива
друг вид. Вече не гледаш на света
като нещо непознато и страшно, а
като нещо интересно и различно.
Заслужава си човек да опита.

**- Какво друго бихте споделили
с читателите на Profit.bg?**

- Имал съм удоволствието да
работя с колегите от Profit.bg
и моите впечатления от екипа
са много позитивни. Статиите
са обективни и аз самият често
се зачитам с цел да науча
последните тенденции в бизнеса.
Познавайки и аудиторията на
сайта, бих казал, че това са
интелигентни, образовани и
търсещи качествена информация
хора. Пожелавам на всички, които
четат Profit.bg, да продължават
да бъдат добре информирани и с
идването на баба Марта да бъдат
много здрави и усмихнати.

Прочети повече на: <http://profit.bg/news/> от 04 март 2015

РАЗДЕЛЕНО ЦАРСТВО

А Исус, като знаеше техните помисли, рече им: „Всяко царство, разделено против себе си, запустява, и всеки град или дом, разделен против себе си, няма да устои“. (Ев. Матей 12:25)

Беседа на ПЕТЪР ДЪНОВ

„Разделяй и владей“, това е девизът на съвременния свят, това е девизът на всеки дом, на всяка майка, на всеки баща, на всяка дъщеря, на всеки син, на всеки началник, на всеки цар, на всеки народ и на всяка култура. Ако някой ме пита кои са причините, по които човечеството страда, ще кажа: лозунгът „разделяй и владей“. Следователно, докато имате този лозунг, нещастieto ще върви подир вас тъй, както сянката върви след господаря си. Христос казва: „Всяко царство, всеки организиран живот, всеки организиран народ, раздели ли се, няма да устои“. Ще ви докажа защо именно няма да устои. Всеки дом подразбира условията, от които изтичат благата, защото царството се съгражда върху дома. Христос казва: „Ако царството се раздели, и домоът няма да устои“. Следователно и царството, и домоът ще пропаднат заедно, или на търговски език казано – ще фалират. Фалитът не е нищо друго, освен това, че ставаш слуга, вол, впрягат те на нивата и онзи с остена казва: „Понеже ти си се учил да разделяш и владееш, хайде сега – дий“. Днес всички българи на нивата все това учение проповядват: „Дий, дий, синко, разделяй и владей, разделяй една бразда от друга“. Казват: „Колко са хубави тези ниви!“ Питам: Не може ли житото да расте, без да се дели земята? Едно време, преди да е съществувал човекът, как са расли всички плодове и цветя? Начинът, по който днес се култивират всички растения и овощия, е нов. Мъжът казва: „За да готви жената добре, трябва да се набие“. Господарката казва: „За да си гледа слугинята добре работата, не трябва да излиза често из града, и да се понабива от време на време“. Върне ли се от някъде слугинята, веднага господарката и се сърди и пита къде се е бавила толкова време. Обаче какъв е резултатът от днешния ред и порядък в живота? Днес всеки, богат и сиромаш, гладен и сит, усеща една нервност, едно недоволство, има нещо да му липсва. Какво ще стане, ако сърцето, стомахът, очите, ръцете, краката или друга някоя част от тялото ви се отдели? Днес в живота се постъпва по закона на делението, както се отделят дъщери и синове от родителите си. Влезете в някое религиозно общество, и там виждате деление. У всички хора сърцето, стомахът, мозъкът, дробовете не са на мястото си, разделени са. За светските хора казват, че се карат за пари, ами религиозните хора за какво се карат? Значи парите не са причина за каране, те са само повод за това. Защо мъже и жени се карат, защо братя и сестри се карат, какъв е поводът между тях? Лъжливо учение е дето хората мислят, че като се разделят, ще бъдат по-щастливи. Може да се делят само неорганизираните неща, а организираните не се делят. Добротелите не може да разделяш, защото разделиш ли ги – ражда се злото. Ако шишетата, в които носите вода, се пукнат и се раздробят на части, къде ще остане водата ви? Ако мастилницата на някоя ученичка се счупи и мастилото и се разлее, какво ще стане с бялата рокля на ученичката? – Тя ще се боядиса. Мастилницата ще каже: „Понеже учението е – разделяй и владей, то и аз се разделих, и там, докдето е черно, е моя държава“. Христос казва: „Всеки дом, разделен против себе си, няма да устои“, т.е. никакъв разумен живот не може да прогресира за по-дълго време, щом се появи раздвояване. Домът е емблема на Любовта, а щом и в Любовта се яви раздвояване, тя няма да устои. Яви ли се неустояване, ражда се злото, омразата, противоположностите, а всичко това не е нищо друго, освен празнини. Първото впечатление от празнините е неловкостта. Ако настъпим в някоя мочурлива почва, дето няма основа, ние потъваме. И тъй, разделянето причинява празнини в живота, а те са мястото на злото. В съвременния живот, за да се организира едно общество, необходимо е да се запълнят всички празнини. Имате здрави зъби, но след време се явява една малка дупчица, в която храната се застоява, загнива, и зъбът започва да се заразява и мирише. Защо мирише? – Защото в зъба има празнини, той е започнал да се дели и между неговите частици се явява

стълкновение. Някои ме питат: „Защо ме боли глава?“ – Защото имаш празнини вътре. „Стомахът ме боли“. – Защото имаш празнини вътре. Пожелае ли коя и да е частица да се отдели от някой орган, напуска своята длъжност, и ако няма друга клетка да я замести, на това място се поражда болезнено състояние, което не е нищо друго, освен прекъсване на Божествената връзка, която е съществувала. Чувствате несполуки в живота: то се дължи на този велик закон. В такива случаи лекарите се произнасят, че клетките на това място са заболели. Когато у нас стане разделяне, изпитваме една неловкост. Кога става разделяне? – Когато се яви алчността, т.е. чувството да владеем, да властваме, което се нарича индивидуализиране. Чрез разделяне се образуват държавите, домовете и т.н. Този процес е допустим в еволюцията на живота, допустим е в природата, но няма живот. В космогонията това се нарича хаос. Преди милиарди години между боговете в пространството е имало големи боеве, в които са си служили с грамадни топове. От изстрелите на тези топове се образували световите. От умора тези богове се смалили, станали са малки човеци и днес разсъждават за велики въпроси: „Разделихме света и го създадохме“, а не съзнават, че са от тях създадени. Аз казвам: Вие дадохте на Господа материала, вие донесохте камъните, а Господ от тях създаде света. По същия начин се образува и човешкото тяло. Най-напред между малките клетки е имало борба и като се уморили, Господ ги събрал в едно, и днес те всички съставляват човешкия организъм. Казвам: „Колко чудно е създаден човекът!“ В този процес на разделяне е влязъл процесът на обединение. Христос казва на своите ученици: „В никоя работа не може да се успее, ако има разделение“. Приемеш в себе си някоя мисъл, но казваш: „Дали съм прав?“ Казвам: Раздвоен си, затова няма да имаш никакъв успех: Замислиш да направиш една къща или наука да учиш, но се колебаеш; няма да успееш, раздвоен си. Мома или момък, съмняват ли се един в друг, да се не женят. Така днес мъже и жени почват да си играят, образуват огън през целия си живот, докато изгорят, и след тях изгарят и децата им. Така ще изчезне цялата фамилия, защото в нея влязло разделение. И учените казват тогава: „Изроди се тази фамилия“. Аз казвам: В тази фамилия има раздвояване. Може да ме пита някой: „Ще вляза ли в Царството Божие?“ – Ако има у вас разделяне, няма да влезете. „Ще станем ли учени хора, ще бъдем ли спасени, ще бъдем ли добри?“ – Ако сте разделени, няма да бъдете учени, няма да успеете, няма да станете добри. Ще ме питате: „Но може ли човек без да се дели?“ – Може. Процесът на делението е механически, а не духовен. В света не трябва да има никакво духовно деление. Това, което вие наричате деление, например при израстването на едно дърво, то не е деление, а размножаване. Размножаването е органически процес. Разделянето е скъсване връзките със самия източник на живота. Често съвременните хора сами си създават лоши мисли. Виждаме някой човек, който се стреми към Бога, но се съмняваме в чистотата на неговите подбуждения и казваме: „Причините, които го карат да се стреми към Бога, не са религиозни, не са благородни подбуждения, а някой дявол е влязъл в него“. Ние постъпваме като някой евреин. Днес всички обвиняват евреите, но думата „евреин“ не е лоша, тя съдържа дълбок смисъл. Всеки, който носи кръст, който страда, той е евреин. Защо страда? – Защото не е научил дълбокия смисъл на тази дума. Тогава някои ще ме попитат: „Ами какво означава думата „българин“?“ – Някои филолози изкарват, че тази дума е произлязла от думата „булгур“, но произхождението и не е от там. Тогава аз ще попитам: Ами „булгур“ откъде е произлязла? В първоначалния език всяка дума е имала точно определено значение. Всички съвременни езици са преводи от един стар Божествен език, който е и първоначалният. От него имаме три езици, които са първите преводи: китайски, еврейски и санскритски. Китайците пишат отгоре надолу, той е първият превод. Евреите пишат от дясно към

ляво, а на санскритски език се пише от ляво към дясно, т.е. от изток към запад. Така и ние пишем. Китайският език е положителен, а другите два – са пасивни; и от тях се образували останалите езици. Турската дума „иш“ означава първоначалното същество, което работи. Евреите имат „йод“-ът, а другите, както французите, „двойно ю“. Турците казват: „иш-бу“, то значи, че трябва да слушаме онова същество, което работи вътре у нас. Ние знаем този корен и казваме „шия“, т.е. работя нещо. Това значи: Този, Който ме е изпратил първоначално на земята, научи ме да работя.

Христос казва: „Всяко царство, разделено против себе си, няма да устои“. Да вземем следния пример: Ако детето, което е в утробата на майка си, пожелае още първия месец да се отдели, или пък майката иска да го изпъди, тя ще пометне. Това може да стане през времето от първия до деветия месец. Дойде ли деветия месец, детето вече не се отделя, а се ражда. Този процес е достигнал вече своята крайна цел, и затова детето се ражда. Всяко нещо, което е започнало известна работа, свършва веригата, своя цикъл. Следователно всяко царство, което не свършва пътя си, няма да устои. Това има приложение и към вашия живот. Искам да спазвате този закон. Някои ме питат: „Защо ни дойдоха тези нещастия?“ – Разделили сте нещо в себе си. Какво ще стане, ако вашето сърце и ум се разделят? Някои казват: „Като имам ум, сърце не ми трябва“. Други казват: „Да имам сърце, ум не ми трябва“. Това са заблуждения. Някоя мома казва: „Аз търся момък с малко ум, но с повече пари“. Щастието не е в парите. Често хората казват: „За да не страда човек, не трябва да обича никого“. Нещастията произлизат от факта, че когато се породи у нас една Божествена мисъл или Божествено чувство, ние искаме да ги пометнем, а от това се раждат и големи страдания. Следователно такъв дом, такова общество, такива учени хора – всички се израждат и на мястото им се явяват нови хора.

В прочетения стих Христос прави две сравнения: всяко царство и всеки дом. Христос казва: „Ако аз изпъждам лошите духове чрез Божия Дух, у вас е настанало Царството Божие“. Христос не казва, че дели, но казва, че изпъжда лошите духове навън. „Пъдя“ и „разделям“, това са две различни понятия. Мъж да изпъди жена си, или да се раздели с нея, това са две различни неща. Да изпъдиш човека, то значи да му намериш място да работи другаде, а да разделиш, значи да го извадиш от онази връзка, която му дава условия да работи. Когато някой човек ти каже, че няма Господ, той те е разделил. Когато някой мъж убеди някоя жена, че тя може да живее и с друг мъж, той я е разделил. Тя започва вече да живее и с втори, и с трети – и свършва катастрофално. Това е общ закон. Турците казват: „Юварляан таш темел тутмас“. То значи: „Камък, който се търкаля, основа не хваща“. Някои казват: „Да сменим идеите и да се търкаляме от едно място на друго, това са две различни неща“. Да, да сменяш идеи е едно, а да търкаляш идеи – друго. Да сменяш волове, това е едно нещо, а да ги направиш на пастърма, на суджук, това е друго нещо. Сега ние искаме да преустроим съвременното общество, но първото нещо е да се научим да не делим. А за това трябва да научите изкуството да съединявате. Да разделяш е много лесно изкуство, но да съединяваш е много мъчно. Когато се яви у вас думата „разделяне“, нека се яви веднага противоположната и – „съединение“, и веднага ще се научите да превръщате разделянето в съединение. Може да разделяш, но само непотребното в твоя организъм. Следователно законът, който стои скрит в този стих, е: първото и най-важното нещо е да не се раздвоява доброто. Религиозните, добрите хора не трябва да се раздвояват.

В Америка има много видни проповедници, но често срещу тях започват клюки, искат да ги заместят с други. Нима като се сменят с други, та светът ще се оправи? Другаде виждате народът недоволен от царя си, бил лош, сменят го с друг. Такива нескончаеми

раздвоявания се явяват и вътре в нас. Злото е обаче в това, че искаме да сменяме един с друг. Не мислите ли, че вторият цар, като знае, че има сваляне, сменяване, не ще вземе всички мерки, за да запази трона си, не ще се ограда с войска, с конница, не ще устрои бесилки, затвори за престъпници и т.н.? А какво е това, което той върши? – Раздвояване. С това той казва: „Наместо аз да изгубя трона си, ти ще изгубиш твоето място“. Питам: Какво ти пречи този цар, че стои на своето място, на своя трон? Какво ти пречи петелът, че се е качил на един плет или на едно дърво и кукурига? Аз съм виждал деца, които като видят, че някой петел изкукурига, взимат камъни и хвърлят върху него. А той казва: „Защо да не пея на това място?“ Ти, като петел, едно място може да заемеш. Но в тоя свят има места за хиляди петли. Тогава казвам: В живота петлите трябва да пеят, а кокошките да кудкудякат. Петлите с пеенето си предвещават хубаво време, а кокошките с кудкудякането си означават, че Божествената работа, която им е дадена, е вече свършена. Ако кокошката се опита да пее като петел, това не е на добро. Петелът, като пее, казва на кокошката: „Има благоприятни условия, за да снесеш яйцето си“. После обикаля около кокошката и я пита: „Свърши ли работата си?“ – „Да.“ – „Е, добре, радвам се, че свършихме една отлична работа за Господа в тоя свят“, отговаря петелът. А сега хората питат: „Защо пее петелът, защо кудкудяка кокошката?“ Кокошката казва: „Нова работа ми дай“. За някого казват, че пее като петел или кудкудяка като кокошка. Аз уважавам всички мъже, които пеят като петли, и всички жени, които кудкудякат като кокошки, но след като са си свършили работата. Религиозните хора често кудкудякат преди да са свършили работата, преди да се снесли яйцето. В какво се състои снасянето на яйцето? Те имат един проект: „Да направим едно дружество“, и започват да разказват какво ще бъде по-нататък, а не действат. Момата си направи един устав и започва да мечтае как ще се ожени, как ще живее с мъжа си, как ще наглежда децата си, как ще ги възпитава, а това е кудкудякане преди да е свършена работата. Като поставите един план, вие запейте, това е песента на петела, а като свършите работата си, кудкудякайте. Като мисли човек, трябва да пее, а като чувства, трябва да кудкудяка. Като казвам, че човек трябва да пее, когато мисли, това са синоними – подразбирам, че между мисълта и песента има известно подобие. „Кудкудякам“ и „чувствам“ са също синоними.

Аз развивам една философия и ми е безразлично дали вие пеете или кудкудякате. Това значи, че хората са свободни да си пеят или кудкудякат, т.е. комуто Господ е казал да пее, той си пее, а комуто е казал да кудкудяка, да си върши тази работа. Щом петелът се откаже да пее, а кокошката да кудкудяка, има раздвояване. Много жени питат: „Защо Господ ме е направил жена?“ – Да кудкудякаш, а това е една отлична работа. Това значи, че трябва да съобщиш на света, че работата е свършена. Когато петелът запее, това показва, че работата е в началото, а когато кокошката кудкудяка, показва, че работата е на края си. Но аз казвам, че опашката на змията е много по-важна от главата и . Змията хваща своята жертва с опашката си. Вълкът хваща своята жертва с устата си, конят убива жертвата с краката си, но повечето животни си служат с опашката. Опашката е жената, т.е. онзи член от общия организъм, който свършва работата. Главата започва работата, а опашката я свършва. Няма да се впускам по-дълбоко да разправам за опашката. Някои казват:

„Не искаме да бъдем опашки“. Питам: „Какво струва главата без опашката?“ Цялото тяло е опашка на главата. Следователно ние трябва да се освободим от тези изопачени понятия за опашка и глава и да знаем, че някога сме опашки, а някога глави. Когато извършим някое движение, тогава сме опашки, а когато намерим онзи велик закон на организиране, тогава сме глави. Много жени сега са опашки, а в бъдеще ще станат глави, а много мъже, които сега са глави, ще станат опашки.

Но има разни глави: чеснови, лукови, волски, глави на мухи, на глисти и други. То е много общо казано – глави. Каква глава искаш да бъдеш? Да имаш главата на един петел, който пее, или опашката на една кокошка, която кудкудяка – ще вършиш ли тогава възвишена работа? Като вземеш едно яйце, което кокошката снася, ще научиш как е създаден светът: то съдържа разгядката на цялата вселена. Всички истини се крият в това яйце. Целият свят не е нищо друго, освен едно увеличено кокоше яйце. Когато кокошката снася яйцето си, тя кудкудяка, което значи: „Както аз снесох това яйце, така и Господ направи света“. Вие взимате яйцето, сварите го и не разбирате как е направен светът. Така постъпваме и ние с много прекрасни мисли, които дохождат у нас. Ние трябва да вземем яйцето и да го опитаме не със стомаха си, а с ума си. Ние продаваме всичко хубаво у нас. Дойде една прекрасна мисъл у някоя мома, която прави красиви чертите на лицето и – нос, устата, очите, и тя започва да продава себе си. Казват и , че някой момък имал 1,000 лева, но тя не го харесва; за друг и казват, че имал 5,000 лева, и него не харесва, търси някой богат граф – и продава лицето си. Яви се някой писател, надарен със способности от Бога, седне да съчинява нещо, но си мисли колко ще спечели. Мисли ли за използване, той не може да вложи никаква Божествена идея. Вземете съвременните романисти, пишат някой роман, в който главната героиня припаднала, умряла. Аз не разбирам защо героят или героинята трябва да умре. Това значи, че този автор разбира какво героинята се отделила от източника на Божественото. Мома или момък, които примират, се отделят от Бога. Когато някой човек преяде, той примира, което значи, че е ял неестествена, нечиста храна. Хората, които ядат естествена храна, не примират. Днес учениците, като четат някой роман, харесва им, че героят примира, и се стараят да му подражават. Затова момъкът говори нещо на момата, тя примира от любов, а той я свестява.

„Всяко царство, разделено в себе си, няма да устои.“ Тези момък и мома, ако се оженят, няма да живеят добре помежду си. Имайте предвид, че това, върху което ви говоря, са отношения и вътре в природата. Аз ви говоря за она велик закон в природата, за онази жива, велика Истина, с която и вие може да се свържете, т.е. за новото учение в света. Законът в тази велика Божествена Истина е следният: Съвременните учени ще те вържат и развържат, ще те впрягат и разпрягат, затова и остен ще има. Това не е религия. В Божественото учение сам ще се вържеш и развържеш. Като дойдете при мене и ми кажете, че искате да следвате моето учение, ще ви питам: „Готови ли сте да се развързвате и завързвате?“ Сега ние искаме всички съвременни хора да се превърнат от едно животинско състояние в разумни същества. Аз искам сами да си туряте юлара и сами да го изваждате. Питам вола: Ти, който имаш воля, знаеш ли защо ти е турен юлара и може ли да се освободиш от него? Вие ходите на църква, правите поклони, кръстите се, питам: Защо се кръстите, какво научихте в този живот от това нещо? Трябва да знаете, че щом си турите ръката на челото, това е знак, че тази глава трябва да мисли, т.е. моят петел пее ли; като турите долу пръстите, значи кокошката кудкудяка ли, има ли Любов в сърцето ми; надясно като си турите пръстите, значи яйцето снесено ли е, а наляво – мъти ли се това яйце? Това значи да вършиш една велика работа за Бога. Вие ще кажете, че аз тълкувам тия работи по свой начин. Вие ги разтълкувайте по друг начин. Тъй че като се прекръстиш, тури в действие тази мисъл. Искам да кажа, че всяко наше действие, всяка наша мисъл и всяко чувство трябва да има определена стойност вътре в нашата душа. Забележете, в този свят вие ще имате мъчнотии по следната причина: има кокошки, които не кудкудякат, защото не снасят, или ако снасят, мътят го в чужди гнезда, или пък мътят чужди яйца. У нас се поражда недоволство, когато мътят чужди яйца. Да ви приведа какво значи чуждо яйце. Всяко яйце е емблема на един живот. Ти търсиш Божествения живот, ще го намериш в едно Божествено яйце; търсиш

интелектуален живот, ще намериш такова яйце; търсиш любов, ще намериш такова яйце. В това отношение хората са много практични, разумни: когато искат да се излюпи славеиче, те поставят съответстващо яйце; когато искат ябълки, поставят семенца от ябълки. Не можеш да посееш едно семе, а да получиш друг резултат. По същия начин постъпват хората в този свят, които разделят. Това разделяне съществува вътре у вас и от това произлизат всички нещастия: то е унищожаване на човешката сила. В съвременната наша култура съществува този закон на разделяне. Вие имате синове и дъщери и искате да успеят в живота. Ако може да внесете единство във вашите души, ще може да внесете единство и у вашите синове и дъщери, и те ще успеят.

Направете няколко опита, а не само един. Първият опит може да излезе сполучлив, но то още не значи, че всички други ще излязат всякога сполучливи. Сполучлив е един опит само тогава, когато при всички случаи е успешен. Аз съм виждал фокусници, които най-майсторски са забивали по 12 ножа до гърдите на някоя жена, без тя да пострада. Всичките им опити излизат сполучливи. Като гледате, вие си казвате: „Тази жена ще бъде убита“. Такива майстори трябва да бъдете и вие. А какво вършите днес? Забивате ножа право в сърцето или в главата на някого. Някой води религиозен живот 5–6 години, и после гонанува. Защо? – Забил му е някой нож в главата или сърцето. Разделяне е станало у него. В моите очи Бог не е една потреба на света, а една необходимост. Самият живот, самата мисъл и воля са проявления на Бога. Всичко възвишено и благородно у нас е Божествено проявление. Вън от това никакъв Господ не съществува. Някои казват: „Аз искам да видя Бога“. Ти не може да видиш Бога, докато най-напред не го почувстваш; не може да видиш плода на ябълката, докато не я посееш. Мнозина от вас, без да сте снасяли яйце, казвате: „Това свърших, онова свърших“. – Не, докато петелът не пее и кокошката не кудкудяка, работата не е свършена. Един трябва да мисли, а другият да чувства; един да започва работата, а друг да я свършва. Искам и вие да свършите тази работа. Ще ми отговорите: „Ние сме хора неспособни, некултурни“. Аз не искам да обрънете земята, тя и така се върти, искам да свършите работата, за която сте определени. Казвате: „Не мога да оправям света“. – Той е оправен. „Не мога да помагам на бедните.“ – Не си само ти, цял свят се грижи за тях. Питам: Как преживяват онези малки мушици, за които вие не се грижите? Следователно в съвременната наша философия, в нашите умове има празнини, вследствие на което се явява дисхармония, явяват се болезнени състояния. Христос казваше на евреите: „Вие сте се разделили, авсяко царство, разделено против себе си, няма да устои“. То значи: „Понеже вие не вярвате в Мене, вашето царство няма да прогресира, също и религията ви“. И наистина, тяхното царство до там се спря. Този закон е верен за всички народи. Всеки народ, който казва, че не може с право да се живее на този свят, не го очаква добро. На българите, например, не им върви на войни. Това показва, че с принципа „разделяй и владей“ не се успява. Ум и сърце ни трябват. Вие, като народ, трябва да се научите да мислите добре и да чувствате правилно. Няма народ, който да не чувства днешното подтисничество. Всички народи, които са подтискали други, ще бъдат зачертани като организация. Всички такива царства са изчезнали и са останали само тези, в които няма раздвояване. Павел казва: „Няма нито евреи, нито елин, нито скит, нито варварин“. Вие казвате: „Той е християнин, но е англичанин, онзи е германец и т.н.“ В Христа няма деление. Евреите са хора на сърцето, но понеже са много близо до стомаха, те са хора материалисти, обичат парите. Те са близо и до духовното, и до материалното, затова прободоха Христа в сърдечната област. Те казваха: „Не ни трябва тази зона, искаме да станем велик народ“, и затова изгубиха туй, което им беше дадено, и 2,000 години прекарват без царство. Сега ги турят пак на старото място. Еврейското царство ще бъде малко. Господ им казва: „Земята ви ще бъде ни голяма, ни малка“.

Тъй че сърцето вече е определено. Ще ме питате: „Ами българите къде са?“ Българите са в черния дроб, защото са много жлъчни, обичат много земята и казват: „Житце, житце трябва за нас“. Черният дроб е необходим, но като се увеличи много, настъпват нещастия. И малък като стане, ще бъде лошо. Черният дроб трябва да функционира, за да образува жлъчката. Следователно ако българите изчезнат, в света ще има запичане, а от това и големи страдания.

Днес всички питат: „Какво ще стане с нас в конференцията?“ Господ казва на тези, които сега заседават, да внимават за черния дроб, защото ако се пукне жлъчката му, всички култури ще идат по дяволите. Вие ще намерите къде седят другите народи. Тъй че не пшкайте, не се безпокойте: Господ се грижи за черния дроб, той е много необходим, без него не може. Следователно между вас не трябва да има разделение. Между сърцето и черния дроб има тясна връзка, те много си симпатизират. Сърцето е много чувствително, а черният дроб е по-пасивен, та се обичат. И тъй, разрешавам въпроса с българите като черен дроб, те са на мястото си и жлъчката няма да се пукне. Благодарете, че сте българи, и не се безпокойте какво ще стане с вас. Старайте се всички да имате единство в мислите си, без раздвояване, без страх. Страх може да има, но да е на мястото си; сиромашия да има, но посрещайте я и я изпращайте учтиво. Като дойде сиромаш, измийте краката му, нахранете го и тогава го изпратете. Така постъпвайте и с богатството. Знайте, че във всички наши вярвания, всяко учение е на мястото си, затова Христос казва, че между нас не трябва да има никакви деления. Днес в България има много разделения, много партии и всяка се надпреварва коя да властва, но по-добре ще бъде всички да се обединят, да свирят всички заедно, като в един оркестър. В дадения момент трябва единство, а не разделяне. С това деление българите си пакостят много. Аз не ги обвинявам за това нещо, но обръщам внимание на тях, защото клетките на черния дроб са най-глупави, най-некултурни, но в тях се съдържат условията на бъдещата култура. Но и между разните черни дробове има голяма разлика. Например, между черния дроб на един вол и този на един човек има разлика; между черния дроб на един ангел и на един серафим също има разлика, клетките на неговия дроб мислят като вас. Не мислете, че като сте черен дроб, та сте много културни; но това състояние, в което се намирате на земята, е много несигурно, защото между вас има много разделения. И вие, българите, не знаете на кой Господ служите: англофили, русофили, германофили, затова се кръщават с много имена. Казвам: Обърнете се към Господа и Нему се прекръстете. Той ще ви направи умни, добри, за да може да снесете това яйце и добре да го замътите, защото иначе ще излезе запъртък. Между политиката и религията има тясна връзка. Казвам, че сегашната култура е с надпис: „Съединявайте се, обединявайте се“. В Писанието се казва: „Ако ръка с ръка се съединява, няма да успее“, защото и крадците се съединяват. Българите като направят добро, хващат се ръка за ръка, това е печалба. Защо се въртят? За да се вдъхновят в движението на живота, и след това момъкът и момата се оженят. Женитбата е странно движение. Не се въртете, а вървете по права линия. Правя следната аналогия: Четирите колела на колата при движение се въртят, но какво научават? Нищо, само се дига много прах наоколо им. Ако питам оста какво е научила, ще каже: „Не се въртах и нищо не научих“. Ако питам воловете, които се движат в права посока, какво са научили, ще ми кажат: „Нищо, само прах вдигахме“. Същото ще ми каже и този, който кара колата. Но културата не се състои в нищо. Ще се въртиш и няма да се въртиш, ще се движиш и няма да се движиш, ще държиш поводите и няма да ги държиш – в това се състои културата. Като се върнем у дома, ще направим един превод и ще кажем: Колелетата се въртяха, оста тоеше, воловете се движеха, повод имаше. Ние сме една Божествена каруца, която се движи, за да занесе Божествения живот от

едно място на друго – на воденицата, у дома, за да си направим погача, която ще ядем, като се върнем у дома. Къде е домът? – На полето, по-близо до Господа. Бих предпочел да ям на открито, всред природата, при някой чист извор, отколкото да съм в най-хубавата гостилница в София. Домът е всред природата и тогава той е по-близо до Бога. Като казва, че всяко царство, разделено против себе си, няма да устои, Христос подразбира, че всяко насилническо царство, всеки насилнически дом ще се раздели, ще изчезне. Следователно това престъпно учение трябва да се отхвърли, и за в бъдеще между вас да няма разделение. Ако има разделение между вас, вие ще видите само гърба на живота, защото той ще върви в една посока, а вие в друга. Ако има разделяне между вас, вие ще видите само гърба на Бога, гърба на царството, сянката на нещата. Не се делете, а събирайте се по няколко сестри помежду си и привличайте хората при себе си. Сега, аз ви виждам, вие се делите на партии. Щом ви видя, аз ви познавам, кой е радославист, кой – демократ, кой – радикал. По какво познавам? – По главите ви, които имат народняшка, радославистка и други форми. Всяка глава има своя форма. Като си радикал, знаеш ли да вадиш корени? Знаеш ли законите им? Като си демократ, знаеш ли законите на демокрацията? Някой казва: „Аз съм свещеник, аз съм християнин, или учител“, трябва да знаеш предмета си на теория и на практика. Не знаеш ли това, не си още нищо. Виждам ви някой път в качеството на професори, но де е вашият опит? Ще кажете: „Ние тъй учихме“. Да, но аз ви казах и да се въртите, и да не се въртите; да се въртиш, значи да си в периферията, а да не се въртиш, да си в центъра. Човек, който се владее, е в центъра. Ако се откажете от това учение да разделяте, всички зимни дни ще бъдат хубави и вие няма да се простудявате. Аз няма да се простудя, макар и да има течение, мене нищо не ме хваща, защото аз не разделям, при друг закон съм, при друга печка. Който не разделя, той няма да се простуди. Господ казва: „Ако ме слушате, ако не разделяте, вашият свят ще бъде ясен и всички благословения ще дойдат отгоре ви“. Ако слушате Господа, ако не разделяте и работите за него, той ще ви се изяви. Как? – Като музикантът в една къща. Той влезе въкъщи, и ако е разположен, взима цигулката и започва да свири, но ако не е разположен, няма да свири. Вие искате Господ да ви свири. Но като дойде Господ и види, че струните са скъсани, как ще свири? Казвате: „Искаме чудеса“. – Глупави чудеса не съществуват. В света съществува само една велика Мъдрост, при която всичко трябва да бъде на мястото си. Не разделяйте, а обединявайте и препращайте навсякъде добри мисли. Питате: „Може ли това нещо?“ – Може. В моя речник има само една дума: „може“. Някои казват: „И тогава може да разделяме“. Не, това не може, защото който разделя, той изнемогва. Ти можеш да изнемогваш. На такъв човек казвам: Ти можеш да станеш богат, за да осиромашееш. А на другия казвам: Ти можеш да станеш богат. Тъй че резултатът на тези две „може“ е: едното – богатство, а другото – сиромашия. Това е, което се подразбираше от думите, казани от Христа на евреите: „Аз с Духа Божи изпъждам лошите духове, турям ред и порядък, а не разединявам, а вие ще бъдете поставени в една школа да научите закона на обединяването“. Нека българите научат този урок от евреите и да не бъдат поставени в тяхното положение. Евреите ще кажат: „Не е простено на българите, дето за 2,000 години не са научили този закон. Грях им на душата, ако не те слушат сега“. А днес всички казват: „Лоши хора са евреите“. Не, много добри хора са те, защото според мене „най-лошите“ хора в този свят са най-добрите в онзи, а „най-добрите“ хора в този свят са най-лошите в онай свят.

Не разделяйте ума от сърцето си, съединявайте се всички мъже и жени; нека всички народи се съединяват в тази бъдеща култура; нека човешкият дух се съедини с Бога. Само тогаз ще имаме една възвишена култура, която ще внесе в света мир и радост, които очакваме.

Беседа, 8 декември 1918 г. <http://petardanov.com/>

СПАСЯВАНЕТО на ЕВРЕИТЕ

В Германия Хитлер дойде на власт и неговата нацистка партия. Като най-големи врагове Хитлер смяташе, че това са комунистите и евреите. С комунистите се справи. Някои от тях изпрати в концлагери и затвори, други изби, а трети побягнаха в чужбина. Останаха евреите, а те бяха с голяма икономическа мощ в Германия. Голяма част от финансовия капитал беше в техни ръце. Някои от тези среди Хитлер привлече на своя страна още в самото начало и те му помогнаха с пари да вземе властта. Други среди от финансовия капитал бяха принудени да се откажат от своите капитали. Трети бяха принудени да се откупят, да оставят своите капитали на Хитлер и получаваха паспорти за изселване в чужбина. Така тези, които пожертваха парите и богатствата си се спасиха. Това се отнасяше за едрия финансов капитал. Но другата останала маса трябваше да плати с живота си. Бяха изпращани в концлагери и избивани.

Следващият етап бе, да се приберат евреите от окупираните области от Германия по време на войната и също да бъдат ликвидирани. България също бе поставена в едно такова положение. Бяхме се присъединили към Германия във войната. Германските войници минаха през България и отидоха да воюват в Гърция и Югославия. Българското правителство тук изпълняваше волята на цар Борис, който се стремеше да се укрива зад правителството и министрите и да се оправдава, че решенията се взимат от Правителството, а не от него.

По това време аз работех в Дирекцията на пропагандата и заемах важен пост. Един ден ме извиква по телефона министърът на вътрешните работи Габровски в неговия кабинет. Отивам там и той ми връчва една заповед, в която е написано моето име, и че аз съм определен да придружавам всички евреи, които ще бъдат изпратени на етало-ни в Полша. Питам го, защо аз съм назначен за тази работа, а не някой друг? Отговори ми, че аз съм висш служител в Дирекцията на пропагандата, че тя се приема със

симпатия от германците, че в мен имат доверие и накрая, че аз съм учил в Полша и знам полски език. Бях не само изненадан, но и шокиран и не можах да кажа нито една дума повече. Взех заповедта и уплашен забързах на Изгрева при Учителя. Като служител в тази дирекция през мен минаваха всички новини от 120 чужди радиостанции. Аз узнах, че германците избиват евреите в концлагери в Полша. Значи аз трябваше да заведа всички български евреи да бъдат избити там. Целият разтреперан, пристигнах на Изгрева и предадох заповедта на Учителя, с която съм назначен да придружавам евакуацията на българските евреи в Полша. Учителят ме попита: „Какъв е въпросът?“ „Учителю, вече няколко години всички евреи от окупираните територии от Германия се изпращат в концлагерите в Полша, където ги избиват.“ Учителят хвърли на земята моята заповед, стана изключително строг и ми нареди: „Веднага иди и извикай Лулчев!“ На бегом аз пристигнах в бараката на Лулчев и го намерих там да чете някакъв вестник. Предадох поръката на Учителя и по пътя му разпоявам какво се е случило с мене. Заставаме двамата с Лулчев пред Учителя. Учителят е ядосан и се движи наляво и надясно в стаята си. Спре се, огледа ни и изрече към Лулчев: „Иди и намери царя и му кажи, че ако изпрати дори един еврейин в концлагерите, от него и династията му помен няма да остане!“ Лулчев каза само: „Слушам!“ Обърна се по военному и напусна стаята. Аз го последвах. Лулчев отиде в бараката си, облече се и тръгна да търси царя, за да му предаде съобщението на Учителя.

През това време аз посещавам службата си и следя всички новини, които се отнасят до евреите. Нито съм жив, нито съм умрял, такова страшно напрежение. На третия ден Лулчев се връща. И заедно с него отиваме при Учителя. Обръща се към Учителя: „Учителю, бях във всички резиденции на царя - на Враня, Чам Кория, но никъде го няма. Скрил се е някъде, за да не го открием.“ Ние сме пред вратата на Учителя, а Той е заста-

нал на прага на вратата. Огледа ни и каза: „Почакайте малко.“ Влезна в стаята си и затвори вратата. След една минута вратата се отваря, Учителят се появява в целия си ръст и казва само една дума: „Кричим“. Лулчев казва: „Слушам“. И отново се обръща по военному и напуска Изгрева, за да търси царя в Кричим.

Лулчев отива в Кричим и намира царя, който се укрива там. Царят го пита: „Кой ти каза, че аз съм тук?“ А Лулчев, целият напрегнат, изрича следното: „Изпрати ме Учителят Дънов да ти предам, че ако изпратиш дори един еврейин в Полша, от теб и династията ти помен няма да остане.“ Като изрича това, Лулчев се успокоява, а царят се разтреперва. Отронва само една дума: „София“. Излизат навън, качват се в автомобил на царя, запрашват по прашния път за София и пристигат в кабинета на министър Габровски. Царят нарежда на Габровски: „Дай указа за евреите!“ Габровски го изважда от желязната каса и го подава на царя. Царят с разтреперани ръце взема указа и го скъсва на парчета. После се обръща към Лулчев и казва: „Ти видя, че вече няма указ за евреите“. Лулчев се навежда, взема едно крайче от скъсания указ и го слага в джоба си. Пристига на Изгрева, намери ме и разказа всичко какво е свършил. И за доказателство ми показва парченцето от скъсания указ. Казах му: „Да отидем и да го покажем на Учителя.“ Двамата сме пред Учителя и Лулчев разправя всичко подробно. Накрая Учителят казва: „Не разрешавам пред лицето на Бога да се извърши това престъпление!“ После ни отпрати.

Така евреите бяха спасени, а царят намери начин да излезе от туй положение за скъсания указ пред германците.

Мнозина от евреите в София знаеха кой ги спаси. Но не смееха да го казват открито пред старата власт. А когато дойдоха комунистите на власт, те също не смееха да го разказват, защото тогава властта им беше дала право да се изселят евреите в Израел.

И при едната, и при другата власт евреите мълчаха, макар че знаеха кой ги спаси. И сега мълчат, и утре ще мълчат. За това си има обяснение. А онези евреи, спасили се и изселили се в Израел, още повече мълчат.

Причината е там, че еврейският народ и досега не признаха своя син Исус от Назарет за Христос. Те Го отричат. За тях съществува само Мойсей, защото агрегорът му още не е разбит. И тези страдания сега, през които преминава еврейският народ, това е ехото от онази карма, която те доброволно приеха с разпъването на Христа. Учителят е говорил много за еврейската карма и за причините за разпръскването на евреите по света. В нашите среди имаше няколко души евреи. Но вместо да съберат и извадят онези мисли на Учителя за еврейския народ, че да ги изпратят в Израел и там да ги публикуват, та да видят евреите къде е пътят на тяхното спасение, то това не го правят. Учителят казва: „Евреите търсят правото си днес. Но ако търсят своето лично право, няма да го намерят. Ако търсят своето Божествено право - ще намерят своето лично право. Затуй сега ще им помагат християнските народи. Те разпънаха Христа и капиталите на Христа влезнаха в онези народи, които приеха християнството. И сега евреите ще ходят там, където са капиталите на Христа, за да се молят за помощ“. Ето едно кратко изложение за спасяването на евреите по времето на Учителя. А евреите ще трябва да си направят труда, за да намерят и извадят всичко, което Учителят е казал за тях и да го възприемат. Докато не го сторят това ще бъдат заобиколени от един враждебен арабски свят. Учителят бе казал: „Евреите докато не приемат Учението на

Христа, няма да могат да решат своята карма“.

Аз съм един от свидетелите и бях един от участниците за спасяването на евреите. Видях величието на Учителя в думи и дела

<http://petardanov.com>

ТОЧКАТА на ЩАСТИЕТО

Ние търсим „точката на щастие“.

Откриваме я и работи с нея. За щастие, не трябва да отиваме далеч. Точката на щастие е в нас. Това е тимусната жлеза, която се намира в центъра на гърдите. Източната медицина я нарича „точка на щастие“, и с право!

Тази жлеза помага за неутрализиране на негативната енергия, укрепване на имунната система, поддържа здравето. Докосвайте, галете, масажирате тази точка, и не след много дълго време ще откриете колко ефективна е тя. Това помага да се повишат енергийните ни вибрации на по-високо ниво. Тимусната жлеза поддържа енергията на тялото ни.

Ето защо, когато нашата енергийна

система е извън равновесие, тя може да помогне, защото тимусната жлеза е мост между мозъка и тялото. По време на стрес тимусната жлеза се свива, което води до намаляване на жизнеността.

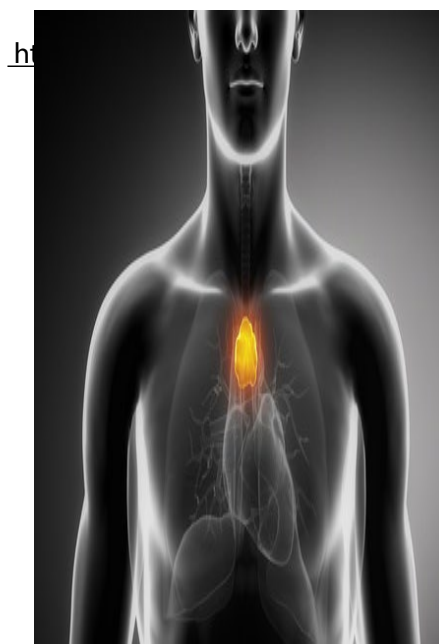
Как да се стимулира тимуса?

Това може да стане с юмрук, като Тарзан от филма, но не е необходимо нито да викате толкова силно, нито да се катерите по дърветата, нито да биете силно с юмруци в гърдите. Можете да почуквате или да галите пръсти. Направете това за около 20 секунди и се вдишва дълбоко в същото време. Можете да си повтаряте на ум в същото време: „Всичко е добре в моя свят“, или каквото и да е друго позитивно твърдение.

Как ще разберете, че тимуса се е засилил?

Ще усетите прилив на нова, чиста енергия. При правилно активиране на точката на щастие ще почувствате по тялото си леко „мравучкане“. Може да отнеме известно време, докато се появи това усещане. Не очаквайте резултати веднага. Бъдете последователни и търпеливи. Правете това упражнение всеки ден. След време определено ще почувствате ефекта, и ще бъдете приятно изненадани.

Ако имате чести пристъпи на тревожност, паника и стрес – правете по няколко пъти на ден това простичко стимулиране на тимуса. Сами няма да разберете как ще успеете да си възвърнете баланса в живота lekuva.net.

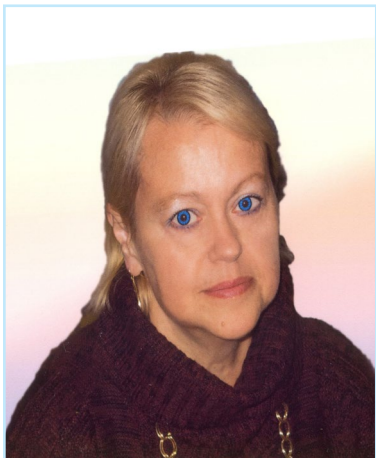

5 000 exemplaires

N: 77 (1) - 2016

Journal de la famille et la vie des amérindiens

ÉDITEUR CENTRE CULTUREL "ZORNITZA"

Ma mère - Johanne Garand

par Jean-Éric Trudeau

Ma mère était une personne toute simple qui n'aimait pas être le centre de l'attention ou se vanter de quelque chose, mais elle était toujours là pour aider sa famille, ses collègues et amis en plus donner une chance sur le marché du travail à tous ceux que la vie

n'a pas fait de cadeaux (ex. : immigrants ou personnes qui tentent de se réinsérer socialement).

Elle croyait profondément à la justice sociale, au potentiel de chaque personne, en la bonté de l'humain et que les gens peuvent être reconnaissants lorsqu'on leur

donne un coup de pouce dans la vie. De son vivant, ce fut des qualités qu'elle a amené dans son travail en ressources humaines afin d'apporter sa touche dans un domaine où le mot humain est devenu malheureusement trop souvent secondaire au profit de

l'efficacité et du profit à tout prix.

Ces derniers jours, j'ai eu la chance de rencontrer de nombreuses personnes qui ont eu la chance de la côtoyer sur une base régulière dans son emploi chez Salade etc.

Elle était immensément appréciée de tous et ne jouait pas de double jeu avec ses collègues :

été la plus grande influence de ma vie et m'a permis de devenir la personne que je suis devenue aujourd'hui.

la personnalité qu'elle affichait en public était exactement la même que la personne qu'elle a été avec sa famille. L'authenticité est une qualité rare de nos jours et elle était l'un des derniers mohicans en la matière. Beaucoup de personnes appréciaient et respectaient ma mère pour cette raison. Cela était tout en son honneur dans une ère où l'image et le paraître prime avant l'authenticité.

Sans faire une biographie très détaillée de sa vie, elle a connu une enfance très difficile qui aurait pu la faire basculer vers une personnalité sombre et fermée aux autres. Cependant, les différentes épreuves de sa vie lui ont forgé une personnalité lumineuse qui l'a rendu sensible aux autres et elle savait qu'un coup de pouce peut changer favorablement le destin d'une personne pour avoir vécu une situation semblable dans le passé. Bref, elle voulait toujours redonner au suivant lorsqu'elle rencontrait une personne qui méritait son aide puisqu'elle n'avait jamais oublié le long et difficile parcours qu'a représenté les premières années de son existence.

Personnellement, Johanne Garand a été ma mère pendant 31 ans et le cancer l'a malheureusement emporté le 26 octobre dernier aux aurores. Elle a

Certes, elle est décédée prématurément à l'âge de 55 ans, mais j'aime mieux me remémorer tous les doux souvenirs que j'ai eu en sa compagnie, la transmission de ses valeurs, les moments en famille et les encouragements incessants qu'elle m'a prodigué dans les périodes difficiles de la vie plutôt que de pleurer pour les années perdues en raison de la maladie.

Malheureusement, le cancer privera ma mère de connaître le jour de mon mariage, la femme de ma vie, les joies de la retraite ainsi que ses futurs petits enfants. Étant son fils unique, le plus beau cadeau que je pourrai faire à ma mère sera de transmettre ses valeurs à ma progéniture ainsi qu'à toutes les personnes que je croiserai dans le futur.

Un grand merci à la vie pour toutes ces belles années et d'avoir choisi Johanne Garand comme ma mère. Tu as été la meilleure des mères et la vie ne sera plus jamais la même sans ta présence quotidienne dans nos vies.

Repose en paix et continue de veiller sur toutes les personnes qui te sont chères.

Ton fils,
Jean-Éric Trudeau

Културен център
ЗОРНИЦА
БЪЛГАРСКО НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ
СР. СР. КИРИЛ И МЕТОДИЙ

6767 Côte des Neiges, 6e et., # 693.3, Montréal, H3S 2T6

École à
CDN - BROSSARD - LAVAL

LANGUE ANGLAIS
(enfants & adultes)

LANGUE FRANCAIS
(pratique entre Bulgares et Canadiens)

LANGUE BULGARE
pour Non-Bulgares

DANSE BULGARE
(enfants & adultes)

PIANO * MATHÉMATIQUE

École bulgare
"Saints. Cyrille et Methode"

«

Chaque dimanche (10.00 - 13.30 h)
Garderie (3 - 6 ages)
Enfants (6 - 13 ages)
Adolescents (14 - 18 ages+)

(514) 629 6951
ecole.zornica@gmail.com
www.mtlzornica.com

RAIPONCE

Voici l'histoire de Raiponce (en allemand Rapunzel) des frères Grimm.

Il était une fois un mari et sa femme qui avaient depuis longtemps désiré avoir un enfant, quand enfin la femme fut dans l'espérance et pensa que le Bon Dieu avait bien voulu accomplir son vœu le plus cher. Sur le derrière de leur maison, ils avaient une petite fenêtre qui donnait sur un magnifique jardin où poussaient les plantes et les fleurs les plus belles; mais il était entouré d'un haut mur, et nul n'osait s'aventurer à l'intérieur parce qu'il appartenait à une sorcière douée d'un grand pouvoir et que tout le monde craignait.

Un jour donc que la femme se tenait à cette fenêtre et admirait le jardin en dessous, elle vit un parterre planté de superbes raiponces avec des rosettes de feuilles si vertes et si luisantes, si fraîches et si appétissantes, que l'eau lui en vint à la bouche et qu'elle rêva d'en manger une bonne salade. Cette envie qu'elle en avait ne faisait que croître et grandir de jour en jour; mais comme elle savait aussi qu'elle ne pourrait pas en avoir, elle tomba en mélancolie et commença à dépérir, maigrissant et pâlisant toujours plus.

En la voyant si bas, son mari s'inquiéta et lui demanda :

-«Mais que t'arrive-t-il donc, ma chère femme ?

- Ah ! lui répondit-elle, je vais mourir si je ne peux pas manger des raiponces du jardin de derrière chez nous ! »

Le mari aimait fort sa femme et pensa :

-« Plutôt que de la laisser mourir, je lui apporterai de ces raiponces, quoi qu'il puisse m'en coûter ! »

Le jour même, après le crépuscule, il escalada le mur du jardin de la sorcière, y prit en toute hâte une, pleine main de raiponces qu'il rapporta à son épouse.

La femme s'en prépara immédiatement une salade, qu'elle mangea avec une grande avidité. Mais c'était si bon et cela lui avait tellement plu que le lendemain, au lieu que son envie fût satisfaite, elle avait triplé. Et pour la calmer, il fallut absolument que son mari retournât encore une fois dans le jardin.

Au crépuscule, donc, il fit comme la veille, mais quand il sauta du mur dans le jardin, il se figea d'effroi car la sorcière était devant lui !

- Quelle audace de t'introduire dans mon jardin comme un voleur, lui dit-elle avec un regard furibond, et de venir me voler mes raiponces ! Tu vas voir ce qu'il va t'en coûter !

- Oh ! supplia-t-il, ne voulez-vous pas user de clémence et préférer miséricorde à justice ? Si Je l'ai fait, si je me suis décidé à le faire, c'est que j'étais forcé : ma femme a vu vos raiponces par notre petite fenêtre, et elle a été prise d'une telle envie d'en manger qu'elle serait morte si elle n'en avait pas eu.

La sorcière fit taire sa fureur et lui dit :

-« Si c'est comme tu le prétends, je veux bien te permettre d'emporter autant de raiponces que tu voudras, mais à une condition : c'est que tu me donnes l'enfant que ta femme va mettre au monde. Tout ira bien pour lui et j'en prendrai soin comme une mère. »

Le mari, dans sa terreur, accepta tout sans discuter. Et quelques semaines plus tard, quand sa femme accoucha, la sorcière arriva aussitôt, donna à l'enfant le nom de Raiponce et l'emporta avec elle.

Raiponce était une fillette, et la plus belle qui fut sous le soleil. Lorsqu'elle eut ses douze ans, la sorcière l'enferma dans une tour qui se dressait, sans escalier ni porte, au milieu d'une forêt. Et comme la tour n'avait pas d'autre ouverture qu'une

minuscule fenêtre tout en haut, quand la sorcière voulait y entrer, elle appelait sous la fenêtre et criait :

- « Raiponce, Raiponce, Descends-moi tes cheveux. »

Raiponce avait de longs et merveilleux cheveux qu'on eût dits de fils d'or. En entendant la voix de la sorcière, elle défaisait sa coiffure, attachait le haut de ses nattes à un crochet de la fenêtre et les

laissait se dérouler jusqu'en bas, à vingt aunes au-dessous, si bien que la sorcière pouvait se hisser et entrer.

Quelques années plus tard, il advint qu'un fils de roi qui chevauchait dans la forêt passa près de la tour et entendit un chant si adorable qu'il s'arrêta pour écouter. C'était Raiponce qui se distrait de sa solitude en laissant filer sa délicieuse voix. Le fils de roi, qui voulait monter vers elle, chercha la porte de la tour et n'en trouva point. Il tourna bride et rentra chez lui ; mais le chant l'avait si fort bouleversé et ému dans son cœur, qu'il ne pouvait plus laisser passer un jour sans chevaucher dans la forêt pour revenir à la tour et écouter. Il était là, un jour, caché derrière un arbre, quand il vit arriver une sorcière qu'il entendit appeler sous la fenêtre :

-«Raiponce, Raiponce,Descends-moi tes cheveux.»

Alors Raiponce laissa se dérouler ses nattes et la sorcière grimpa.

« Si c'est là l'escalier par lequel on monte, je veux aussi tenter ma chance », se dit-il ; et le lendemain, quand il commença à faire

sombre, il alla au pied de la tour et appela :

-«Raiponce, Raiponce,Descends-moi tes cheveux.»

Les nattes se déroulèrent aussitôt et le fils de roi monta.

Sur le premier moment, Raiponce fut très épouvantée en voyant qu'un homme était entré chez elle, un homme comme elle n'en avait jamais vu ; mais il se mit à lui parler gentiment

et à lui raconter combien son cœur avait été touché quand il l'avait entendue chanter, et qu'il n'avait plus eu de repos tant qu'il ne l'eût vue en personne. Alors Raiponce perdit son effroi, et quand il lui demanda si elle voulait de lui comme mari, voyant qu'il était jeune et beau, elle pensa :

« Celui-ci m'aimera sûrement mieux que ma vieille mère-marraine,

la Taufpatin », et elle répondit qu'elle le voulait bien, en mettant sa main dans la sienne. Elle ajouta aussitôt :

- « Je voudrais bien partir avec toi, mais je ne saurais pas comment descendre. Si tu viens, alors apporte-moi chaque fois un cordon de soie : j'en ferai une échelle, et quand elle sera finie, je descendrai et tu m'emporteras sur ton cheval.

Ils convinrent que d'ici là il viendrait la voir tous les soirs, puisque pendant la journée venait la vieille. De tout cela, la sorcière n'eût rien deviné si, un jour, Raiponce ne lui avait dit : -« Dites-moi,mère-marraine, comment se fait-il que vous soyez si lourde à monter, alors que le fils du roi, lui, est en haut en un clin d'œil ?

- Ah ! scélérate ! Qu'est-ce que j'entends ? s'exclama la sorcière. Moi qui croyais t'avoir isolée du monde entier, et tu m'as pourtant floué ! »

Dans la fureur de sa colère, elle empoigna les beaux cheveux de Raiponce et les serra dans sa main gauche en les tournant une fois ou deux, attrapa des ciseaux de sa main droite et cric-crak, les belles nattes tombaient par terre. Mais si impitoyable était sa cruauté, qu'elle s'en alla déposer Raiponce dans une solitude désertique, où elle l'abandonna à une existence misérable et pleine de détresse.

Ce même jour encore, elle revint attacher solidement les nattes au crochet de la fenêtre, et vers le soir, quand le fils de roi arriva et appela :

-« Raiponce, Raiponce,Descends-moi tes cheveux.

la sorcière laissa se dérouler les nattes jusqu'en bas.

Le fils de roi y monta, mais ce ne fut pas sa bien-aimée Raiponce qu'il trouva en haut, c'était la vieille sorcière qui le fixait d'un regard féroce et empoisonné.

- Ha, ha ! ricana-t-elle, tu viens chercher la dame de ton cœur, mais le bel oiseau n'est plus au nid et il ne chante plus : le chat l'a emporté, comme il va maintenant te crever les yeux. Pour toi, Raiponce est perdue tu ne la verras jamais plus !

Déchiré de douleur et affolé de désespoir, le fils de roi sauta par la fenêtre du haut de la tour : il ne se tua pas ; mais s'il sauva sa vie, il perdit les yeux en tombant au milieu des épines ; et il erra, désormais aveugle, dans la forêt, se nourrissant de fruits sauvages et de racines, pleurant et se lamentant sans cesse sur la perte de sa femme bien-aimée.

Le malheureux erra ainsi pendant quelques années, aveugle et misérable, jusqu'au jour que ses pas tâtonnants l'amènèrent dans la

solitude où Raiponce vivait elle-même misérablement avec les deux jumeaux qu'elle avait mis au monde : un garçon et une fille. Il avait entendu une voix qu'il lui sembla connaître, et tout en tâtonnant, il s'avança vers elle. Raiponce le reconnut alors et lui sauta au cou en pleurant. Deux de ses larmes ayant touché ses yeux, le fils de roi recouvra complètement la vue, et il ramena sa bien-aimée dans son royaume, où ils furent accueillis avec des transports de joie et vécurent heureux désormais pendant de longues, longues années de bonheur.

<http://www.mondedestitounis.fr/>

CHAPITRE XVI

La septième planète fut donc la Terre.

La Terre n'est pas une planète quelconque ! On y compte cent onze rois (en n'oubliant pas, bien sûr, les rois nègres), sept mille géographes, neuf cent mille businessmen, sept millions et demi d'ivrognes, trois cent onze millions de vaniteux, c'est-à-dire environ deux milliards de grandes personnes.

Pour vous donner une idée des dimensions de la Terre je vous dirai qu'avant l'invention de l'électricité on y devait entretenir, sur l'ensemble des six continents, une véritable armée de quatre cent soixante-deux mille cinq cent onze allumeurs de réverbères.

Le Petit Prince par Antoine de Sainte- Exipéry (1900- 1944)

Vu d'un peu loin ça faisait un effet splendide. Les mouvements de cette armée étaient réglés comme ceux d'un ballet d'opéra. D'abord venait le tour des allumeurs de réverbères de Nouvelle-Zélande et d'Australie. Puis ceux-ci, ayant allumé leurs lampions, s'en allaient dormir. Alors entraient à leur tour dans la danse les allumeurs de réverbères de Chine et de Sibérie. Puis eux aussi s'escamotaient dans les coulisses. Alors venait le tour des allumeurs de réverbères de Russie et des Indes. Puis de ceux d'Afrique et d'Europe. Puis de ceux d'Amérique du Sud. Puis de ceux d'Amérique du Nord. Et jamais ils ne se trompaient dans leur ordre d'entrée en scène. C'était grandiose.

Seuls, l'allumeur de l'unique réverbère du pôle Nord, et son confrère de l'unique réverbère du pôle Sud, menaient des vies d'oisiveté et de nonchalance: ils travaillaient deux fois par an.

ПРАКИ и БЪЛГАРИ - Един и същ народ

Доказателства за балканския произход на българите

Берлин, „Altes Museum“, „Изложба на тракийска култура“, 2008г.
<http://alexandrellova.blogspot.ca/>

Нека отново си поговорим за тайните на историята... За онази неизвестната и непознатата... История Българска..., която не сме учили в училище, за която няма написани учебници, за която все още не се говори официално, археологическите доказателства за

която се отминават с мълчание или направо се игнорират, все едно не никога не са съществували.

От време на време светът на археолозите и историците бива разтърсван от истински научни сензации. Тяхното действие

напомня насочени взривове – едновременно и разрушаващи и изграждащи. Тези взривове разрушават старите представи за примитивността на културата и социално-икономическата структура на това или онова древно общество,

отдалечено от нас на хилядолетия и заедно с това, изграждат нови картини на тяхната богата битова и духовна култура, развито производство, сложна структура на обществени отношения и пр.

#KASUMMER16
AL MARE
SUMMER LOVE

LET'S BE MERMAIDS
#Kasummer16

Katia Aveiro Store
Cristiano Ronaldo's sister, Katia Aveiro releases her own bracelets brand "KA". Bracelets are specially handmade!
www.katiaaveirostore.com
contact@katiaaveirostore.com

KATIA AVEIRO
Cristiano Ronaldo's sister,
Katia Aveiro releases her own bracelets brand „KA”.
Bracelets are specially handmade! www.kabracelets.com.br

GROUPE "ZORNITZA"
Photo: "Journal de Montréal"

El Hanache Photography

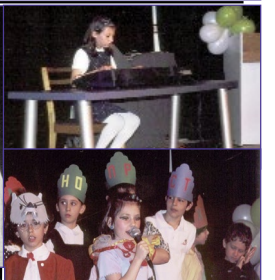
CENTRE CULTUREL CANADIEN-BULGARE

“ Z O R N I C A ”

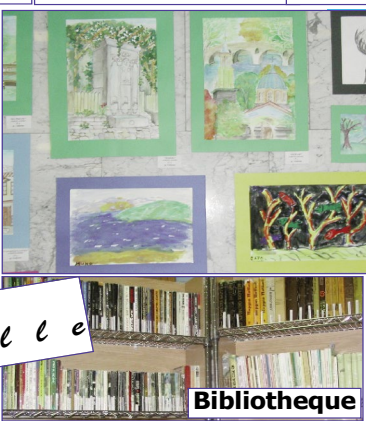
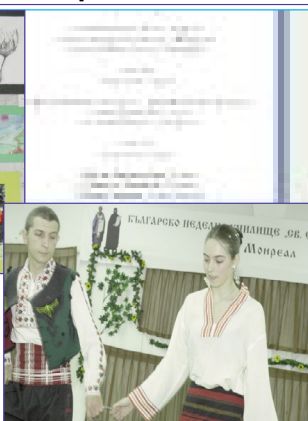

depuis 2001
Montréal

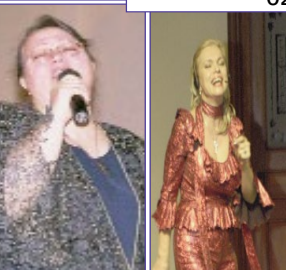
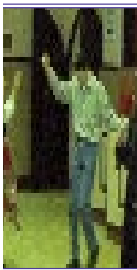
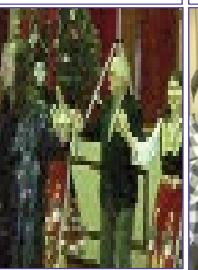
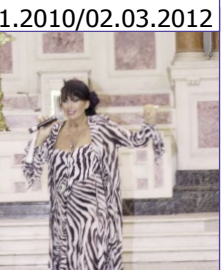
* Éducation et Formation * Publication *Établissement et Intégration *Concerts e t Événements culturels *Secteur Spirituel

Cours de Langue et littérature bulgare	Spectacles et pièces de théâtre, Pod Igoto, Han Kubrat	Danse moderne	Danse folklorique bulgare
 École de dimanche «Saints Cyrille et Méthode»		 Bella Paskova	
			

Journal bulgare Zornica et Journal de la famille Concours de dessin Concours de poésie et de littérature Chorale, Piano, Guitare *Le Groupe de danse bulgare «Zornica»

 Journal bulgare Zornica	 Journal de la famille			
--	--	--	---	---

RENCONTRES AVEC LA COMMUNAUTÉ BULGARE ET AUTRES CONCERTS ET TOURNÉES AU CANADA ET AUX ÉTATS-UNIS DE CHANTEURS ET ACTEURS CÉLÈBRES, INVITÉS DE LA BULGARIE

GEORGI HRISTOV 05.12.2001 08.11.2008	VANIA KOSTOVA 16.12.2001 29.03.2002	ISKRA RADEVA MARGARITA HRANOVA IVAN BALSAMADGIEV 02.06.2002 / 31.10.2003	TONY DIMITROVA 27.07.2002 07.02.2009 / 17.04.2010	THÉÂTRE SATERIQUE 30.11.2002			
 VOLODIA STOIANOV 18.01.2003	 DUET RITON 01.03.2003 24.10.2009	 YORDANKA HRISTOVA 22.03.2003 30.01.2010/02.03.2012	 VIKTOR KALEV ET TONY DIMITROVA 17.04.2010	 TODOR KOLEV 11.03.2005	 KICHKA BODUROVA 12.04.2008 18.03.2011	 DESI DOBROVA 12.12.2009	
 THÉÂTRE IRVANA 20.11.2010	 CINÉMA GERACITE- MAXIM GATCHEV 02.04.2011	 IVAILO GUIROV 15.04.2011	 STOYAN YANKULOV 23.04.2011	 KIRIL STOYANOV Cours Reiki 28.04.2011 -10.05.2011 Conférence "L'énergie spirituelle" Rencontre-son livre "La vie des immigrants"	 PETAR RALCHEV 08.05.2011	 DIANA EXPRESSE 27.05.2011	 CONCERT D'AMÉRINDIEN 11.06.2011

Le centre Zornica a commence à travailler – le septembre 2001

Le premier Concerts et tournées au Canada et aux États-Unis de chanteurs et acteurs célèbres, invités de la Bulgarie – le 05.12.2001, deuxième – le 16.1.2001, etc.
Le premier numéro du journal bulgare à Montréal « Zornica » : le 20.12.2001
L'école bulgare « Sts Cyrille et Méthode » a ouvert les portes le 03.03. 2002.
Le premier conseil de fabrique (temporaire) de l'Eglise bulgare a été créé par le Centre « Zornica » dans l'Eglise russe qui se trouve sur la rue Papineau – le 06.04.2002
Discotheque – le 19.01.2002 Concert de Talants- le 17.02.2002 Bibliothèque

Siège social : 6767, Côte-des-Neiges, local 693.3, Montréal, Qc, H3S 2T6

Tél. : (514) 629 6951(514) 369-0589, courriel : zornica.info@gmail.com, site : www.zornica.com

PERPERIKON

Ancient Thracian BULGARIA

P E R P E R I K O N
An ancient Thracian city where fire rituals were practiced on the largest cult altar in Southeast Europe. The Tombs of the Rulers

Of all the ancient cultures, the Egyptians, the Greeks, the Thracians are some of the most mysterious. Seen by the Greeks as great warriors -- as well as barbarians -- the Thracians had no written language, and left behind little in the way of monumental architecture.

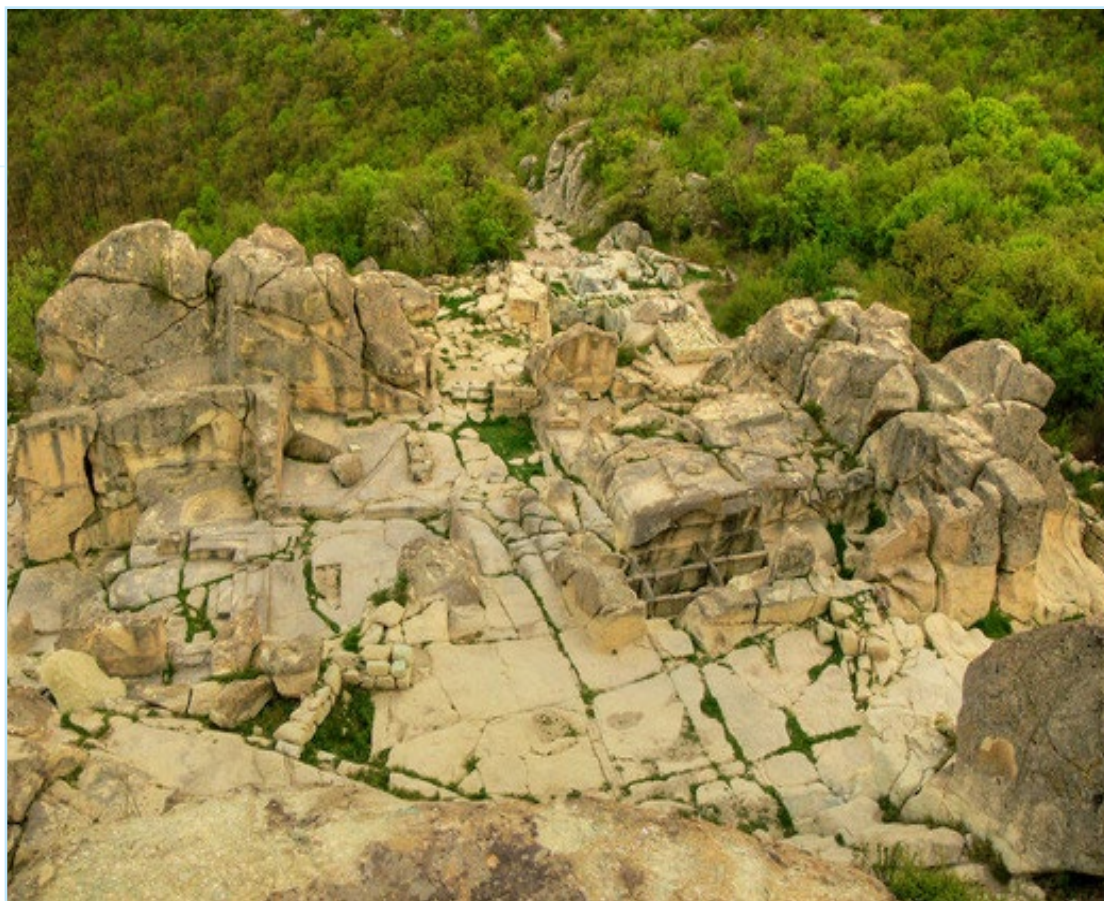
However, this didn't mean they weren't good craftsmen, and the Thracians who ruled an area from the Balkans to Bulgaria and Hun-

gary, were expert metal workers making exquisitely crafted jewelry. In Homer's Iliad he describes a Thracian chariot as "like no war-gear of men but of immortals." But despite the fact that they were numerous -- Herodotus called them the second most peopled group in the world after the Indians -- it is believed they mostly lived in villages and were not city builders. (Herodotus also said "they sell their children and let their wives commerce with whatever men they please.") Today, archeologists still know little about them, and a recent finding has made even the common held beliefs about them suspect.

Perperikon (also Perpericon) is the largest megalithic archeological site in the Balkans, and currently being unearthed by Prof. Nikolai Ovcharov, known as the Bulgarian Indiana Jones. It sits on a high, rocky hill some 15 kilometers to the north of the present-day town of Kardzhali in Bulgaria. While the first traces of civilization at Perperikon go back to 5000 B.C. what is of most interest to archeologists is the more recent (1500 B.C.), and only known example, of a huge Thracian city called "the European Machu Picchu" or the "Stone Pompeii." Complete with buildings, rooms, streets, squares and a water sup-

ply system, it is unlike anything that anyone had ever associated with the "barbaric" Thracians. Of particular interest is a huge altar 6 feet in diameter and hewn straight out of the rock. Here the Thracians would have practiced fire rituals such as dancing on hot coals, and would eventually (500 AD) erect a small church when they were Christianized by the Romans. According to the ancient Thracians, the fire dance was in honor of the creator of the world, which was conceived when a woman materialized (showing herself as the sun during the day and as fire at night) and gave birth to a

son. The son and mother slept together to make Orpheus the creator/destroyer of the world. The ancient Thracian cult practice of fire dancing continues to this day in the Bulgaria region, under the name Nestinarstvo, though it is now largely commercialized and performed for tourists sake. Despite having been imbued with Christian symbolism, in rural areas of Bulgaria the fire dance is still done in a manner very similar to the way the ancient Thracians would have practiced it on their cult altar in honor of an incestuous creator mother, 1500 years before Christ was born.

LEGEND

- 1 The upper part of the passageway to the Palace; 2 The Gate; 3 The courtyard;
- 4 The western side of the Great Hall with the monumental stairway;
- 5 The basement under the Great Hall;
- 6 The northeast complex; 7 The east vault; 8 The circular altar; 9 The west vault; 10 "The Bath"

Isometric drawing of the Palace. Autor: Kichka Simeonova

LEGEND

- 1 The Main Church; 2 The North temple with bone-vault;
- 3 The South temple;
- 4 Necropolis;
- 5 The complex's chambers;

Isometric drawing of the monastery complex. Autor: Kichka Simeonova

PROHODNA Eyes of GOD CAVE in Bulgaria

Prohodna – one of the most famous and the most easily accessible caves in Bulgaria, located 2 km from the village called Karlukovo and 112 km from Sofia. The cave is a natural rock bridge with length of 262m and it has two entrances – big and small. At the entrance of small height is of about 35m and the trail starts passing through the cave to the big entrance, where you can see the highest in Bulgaria cave vault, reaching 45 m. Natural lighting provides huge inputs in the entrance and through holes in the rock arch called "Window". It is these "windows" that make the cave one of a kind and a great tourist attraction. Located near to each-

other – almond-shaped, they are surprisingly reminiscent of huge eyes, as if they are gazing at visitors.

No wonder the locals call them "God's eyes," and sometimes the "devil eyes". If you look at them from a certain angle, imagination will create a person's face, looking down, and in rainy weather they are beginning to trickle "tears."

This amazing phenomenon of nature brings some excitement: a delightful symmetry in the arrangement of "windows" as mysterious and a little scary however even more overwhelming. In 1962 the cave was given the status of a natural landmark.

Slavorum

ПРАКЪИ и БЪЛГАРИ - Един и същ народ

Възникват нови направления в търсенията, преразглеждат се предишните критерии на научния подход към неразгаданите тайни от историята на тези изчезнали от лицето на земята народи.

В последните няколко години множество подобни научни сензации, свързани именно с историята на българите разтърсиха световната историческа наука, разбиха на пух и прах догмите на системно фалшифицираната ни национална история и хвърлиха ярка светлина върху голямата тайна за произхода на предците ни. Именно за тези открития искам да Ви разкажа в настоящата поредица.

В предишните блокове от поредицата „НЕПОЗНАТАТА ИСТОРИЯ“ вече говорихме:

- за новите български археологически открития в Средна Азия от 2010-2011 година, за откритото в планините на Северен Авганистан, на повече от 6 500км от България, копие на Мадарския конник, наречено също Мадр/Модр и последните научни теории, отнасящи се за произхода и разселението на предците на (пра)българите – арийските племена, на които цели континенти като Европа, Азия и Индия дължат своето население

http://alexandradelova.blogspot.com/2015/02/blog-post_25.html

- за народа „кутигури“ – строителите на Шумерската цивилизация, свидетели на раждането на Египет и Халдея, които са създали в последствие най-старата търговска империя в Маргианската долина по пътя на коприната в Иран и са имали своя писменост сто години преди китайците

«Орнитоморфна (птицевидна) ваза.

Бронзова епоха, 3000г. пр.н.е. Некропол Орсоа, Лом. НИМ

- за народа на балхите – известни още като булхи или булхи, станали съоснователи на Персийската империя преди 2500 години и създали древната империя Балхара, в подножието на далечните планини Памир и Хиндукуш - в древното и прочуто царство, което индийците и арабите са наричали великият Балх или Балхара, арменците - Булх, а персите и таджиките - Булгар и Булхор. Там е и древния град Бухара, чието наименование вероятно също отразява названието българи.

- за произхода на санскрита и за единния произход на всички индоевропейски вярвания и религиозните теории от Япония до Англия, основаващи се на космогонията на древните траки, факт, който ни показва, че един

народ учи и цивилизова народите чрез разселване и завоевания...

- За уникалния календар на българите, които още през 4768 година преди Христа знаели, че Земята се върти около Слънцето, а издълбаното върху надгробните им камъни Слънце с кръжащите около него 6 планети е било нещо като техен държавен герб. Според професор Васил Златарски за начална година на хронологията на прабългарите трябва да се приеме 5505г. преди Христа, което съвпада с времето на потопа в Черноморския басейн след образуването на Босфора.- http://alexandradelova.blogspot.com/2015/02/blog-post_1.html

След всяко свое ново голямо преселение те възкръсвали С НОВА ДЪРЖАВА наречена винаги БЪЛГАРИЯ, под своето прастаро и изначално име „българи“

СЕДЕМТЕ БЪЛГАРИИ, СЪЗДАДЕНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОНТИНЕНТ.

Съвпадение на трибагеници с пътя на българите....

<http://www.bulgaria-is-alive.com/zname1.html>

(Продължение в следващия брой)

9116-8641 Quebec Inc. 8751 8-eme ave. Montréal, H1Z 4G5
www.dvaluminium.com (514) 322 5345
Portes et fenêtres
DV ALUMINIUM & PVC
www.dvaluminium.com

Des portes et des fenêtres adaptées au climat québécois !

Преди да купите проверете нашите цени!

* Високо качество
* Гарантираме най-добри цени
* Директно от производителя
* Безплатна оценка
Специални цени за големи сгради!

40 години

В И Н О
Вашето

\$3.00 **\$4.00**

**Cabernet Sauvignon - Pinot noir
Merlot - Chardonnay - Riesling
Sauvignon blanc
Muscat - Icewine**

Повече от 40 сортове - Червено - Бяло - Розово
Най-големият център за бутилиране в Монреал

PLACE DU VIN Import
1265 Avenue O'Brien, Montréal, QC H4L 3W1
Tel.: (514) 747 3533
От Вторник до Петък - 9.00 - 18.00 ч.
Събота - 9.00 - 17.00 ч.
Затворено - Неделя и Понеделник
www.laplaceduvin.com

Икони за закупуване
Художник
Бойко Димов
(450) 834-1066

CENTRE DU PNEU
6083 ST-JACQUES, O.
Pneus neuf & usages
installation & balance-
ment
tel. (514) - 903 9228

ГАРАЖ
(438) 937 1888
Продажба на ГУМИ
Продажба на КОЛИ
(514) 663 1763
9610 boul. Goin, O.

“Монреал-Торонто”
Канадски вестник на руски
Тел.: (514) 767 4468

ШИВАШКИ УСЛУГИ
ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ
СНЕЖАНА
(514) 313 7714
1299 Papineau, Montréal

Д-р НАСТЯ КОТЕВА, D.M.D.
ЗЪБОЛЕКАР
(438) 934 8181
(514) 699 5232
Приемаме застраховки и welfare
Avec rendez-vous seulement, s.v.p.
1553, rue Viel, Montréal, QC, H1M1G6

ДИМКА ПЕТРОВА
Застрахователен брокер
(514) 920 0990
Автомобили * Къщи и имоти
Живот и здраве
Медицинска застраховка за гости
832, Bld. Decarie, # 104, MTL, H4L 3L9
petrovadimka@yahoo.ca факс: (514)-897-4381

Est-ce que tu as envie d'aller en Bulgarie ?

1. Présentation

- Mon nom est Jean-Éric Trudeau, 31 ans, étudiant au DESS Gestion à HEC Montréal en plus d'être un élève et un collaborateur au Centre culturel canadien-bulgare Zornitsa de Montréal. Académiquement, je possède un B.A. en Histoire de l'Université Laval (2011) et un Certificat en Création d'entreprise à HEC Montréal (2015) où je fus le majeur de ma promotion. Présentement, j'habite la Rive-Sud de Montréal dans la région de Châteauguay, mais les études ou ma vie professionnelle m'ont amené à vivre dans une grande variété d'endroits à travers mon existence: Salaberry-de-Valleyfield, Québec, Saskatchewan, Rennes (France) et la Baie-James.

2. Quand eu le premier contact avec les bulgares/culture bulgare ?

- Étonnamment, malgré le fait que j'ai habité un an en France dans le cadre de mes études, ce n'est pas en Europe où j'ai eu mon premier contact avec la culture bulgare, mais ce fut en 2014 à HEC Montréal dans le cadre d'un cours du certificat en Création d'Entreprise où j'ai fait la connaissance d'une collègue issue de cette communauté qui m'a introduite à sa culture et aux beautés de son pays d'origine à travers ses photos de voyages et des articles traitant de la Bulgarie. Ensuite, cela m'a amené à connaître d'autres membres issus de cette communauté et m'intéresser concrètement à la culture bulgare.

3. Pourquoi tu as aimé la culture et l'histoire bulgare.

- Étant féru d'histoire, la Bulgarie est très intéressante pour son histoire millénaire qui inclut de grands peuples dont les Thraces, les Romains et les Bulgares ainsi que tous les artefacts historiques et religieux répartis à travers tout le pays. Sans oublier qu'on doit à Kiril et Methodi l'alphabet cyrillique qui est utilisé dans nombre de langues slaves. Lorsqu'on m'a expliqué la période de l'occupation ottomane, cela m'a touché, car les bulgares ont dû se battre contre un envahisseur étranger afin de survivre comme peuple. Cela ressemble beaucoup à l'histoire des francophones en Amérique du Nord qui ont eu les mêmes défis à relever face à l'envahisseur britannique. Donc, l'histoire bulgare me touche énormément à titre de francophone nord-américain et je comprends la volonté des bulgares de vouloir préserver leur langue et culture peu importe où ils se trouvent sur la planète.

4. Quand commencé mes cours ?

- Ce fut en janvier 2016. À la base, je désirais prendre des cours afin de pouvoir communiquer en bulgare avec les personnes issues de cette communauté en plus de vouloir en apprendre davantage sur cette culture en étant capable de lire et écouter les informations ainsi que les productions artistiques et culturelles en provenance de ce charmant pays d'Europe de

l'Est. De plus, lorsque je planifie de visiter un pays qui parle une langue autre que le français ou l'anglais, j'essaie de prendre des cours pour acquérir quelques bases afin d'être autonome le plus possible, démontrer mon respect envers le peuple qui m'accueille et communiquer avec les locaux.

5. Qu'est-ce que je connais de la Bulgarie ?

- Que le territoire actuel de la Bulgarie a vu naître des civilisations européennes organisées des siècles voire des millénaires avant les grecques et les romains. Les Thraces et les Romains ont déjà eu le territoire bulgare au sein de leur empire à travers leur histoire. La Bulgarie était un ancien pays communiste membre du Pacte de Varsovie jusqu'à la fin des années 1980. De nos jours, la Bulgarie est membre de l'OTAN et continue d'imprimer sa propre monnaie (lev bulgare) malgré le fait qu'elle devenue membre de l'Union Européenne depuis le 1er janvier 2007.

Les bulgares sont un peuple slave à l'instar des russes, ukrainiens, tchèques et de plusieurs autres peuples vivants en Europe de l'est. Malheureusement, le pays a perdu des millions d'habitants (2-3 millions) depuis le début des années 1990 en raison de la situation économique et sociale qui a forcé ces personnes à déménager ailleurs sur la planète afin de se construire un avenir meilleur. Toutefois, la roue semble tourner depuis quelques années, puisque de nombreux européens immigreront en Bulgarie pour y vivre, travailler

ou démarrer leur entreprise sans compter les entreprises étrangères qui investissent massivement en raison du marché commun européen et de la qualité de la main d'œuvre locale. Sans toutefois oublier, le coût de la main d'œuvre qui est moindre en Bulgarie par rapport à plusieurs pays européens. En espérant que le sort des travailleurs bulgares ira en s'améliorant avec le temps. Avec le contact des bulgares, j'ai appris que la boisson nationale est la Rakia (alcool maison à base de fruits), le yogourt est une invention bulgare et leur feta est reconnu à travers le monde entier. Il y a toujours des exceptions, mais en général le peuple bulgare sont des gens accueillants et chaleureux. Sur le plan culturel, Lili Ivanova est la « Céline Dion » bulgare et le deuxième et troisième film de la trilogie « Les Sacrifiés » furent tournés en Bulgarie. Ivan Vazov est l'un des auteurs incontournables de la littérature bulgare voire le plus grand en la matière.

Historiquement, les bulgares furent l'un des seuls peuples d'Europe (avec les danois) à avoir protégé sa population juive lors de la Deuxième Guerre mondiale et de ne pas les avoir abandonnés aux mains des nazis. Cela était un geste très humain et courageux pour l'époque en plus de démontrer que chaque citoyen bulgare avait le droit à la vie et à la protection de l'État peu importe ses croyances religieuses.

6. Est-ce que tu as envie d'aller en Bulgarie ? Si oui,

où ?

- Oui, cela nécessitera peut-être même plus d'un voyage. Je souhaite faire un voyage 360 degrés du pays. En résumé, je souhaite faire un voyage qui me permettrait de voir un maximum de facettes du pays que ce soit les montagnes, les lieux culturels, la zone côtière longeant la Mer Noire, les routes viticoles, les hauts lieux de culture et d'histoire en plus des grandes villes du pays. Pour être plus précis, en plus de Sofia, il y a les villes historiques comme Plovdiv, Sozopol, Nessebar et Veliko Tarnovo qui sont obligatoires dans mon périple. Varna est un incontournable par le fait que j'ai connu plusieurs bulgares qui ont vécu dans cette région et qui m'ont dit d'excellents mots sur l'endroit. Si le temps me le permet, j'aimerais visiter Melnik pour son architecture, faire la route des vins au Sud de Plovdiv, visiter la grotte Prohodna, la ville de Ruse qui est considéré comme un joyau architectural du pays et la région des montagnes des roses au moment de la récolte.

7. Qu'est-ce que tu veux dire à nos lecteurs ?

- À force de connaître la Bulgarie et son peuple, je comprends aisément la fierté de ces gens envers leur pays d'origine même s'ils vivent à des milliers de kilomètres de leur terre natale. Des associations culturelles comme Zornitsa sont capitales afin de préserver la fierté nationale hors des frontières, éviter l'isolement et permettre aux locaux comme moi de découvrir votre riche culture.

Veliko Tarnovo

Rila Monastere

Cathédrale Varna

Nessebar-Mer noire

Mont Chipka

Z O R N I T Z A

Z O R N I T Z A EDITION BULGARE Canadien - Bulgare Centre Culturel "ZORNICA"

www.mtlzornica.com

(514) 629-6951 news.zornica@gmail.com publicite.zornica@gmail.com abonament.zornica@gmail.com
7448 Kingsley, # 501, CSL-Montreal, QC, H4W 1P2

Rédacteur en chef - Iva Belichka

Rédacteurs culture et société - (Montréal) - Vera Gigova, Nina Gospodinova, Ivelina Dobрева, Milen Boyadjiev, Velizara Garkov, dr Nikolai Kolev, Jean Eric Trudeau, (France) - Iglia, (Australia, Sydney) - Galia Nikolaewa, Besson (Seattle) - Ivalina Tasheva (Ottawa) - Yordanka Koleva, dr. Krasimir Vagarov (Toronto) - Maya Vasileva, Nana Yantcheva (Calgary) - Sinela Djurkova, (Bulgarie- (Sofia) - Rosemari De Meo, dr Petry Dlimkov, Neda Antonova (Plovdiv) - Radostina Koleva, Velka Slavova Adolescents - Velizara Garkov, Yana Belitchka Patrimoine historique - Maya Vasileva Bible - Milen Boyadjiev, Andrea Fuoco Photo - Stanislava Dudrenova, Yana Belitchka Psychologie et santé - Yordanka Koleva (Ottawa) Aline Masson (Rawdon) Traduction en français - Ana Asenova, Traduction en anglais - Ani Antonova, Divna Paskova, Yordanka Vlahova, Graphic design - Marian Petrov, Milen Boyadjiev

БЪЛГАРСКОТО В НАС ...

Атанас Марков Семов е български юрист, университетски преподавател и политик.

Основател и заместник-председател на партия „Ред, законност и справедливост“.

Атанас Семов е роден на 23 март 1970 г. в София. Завършва Националната гимназия за древни езици и култури. Владее френски, английски и руски език.

Син на големия български писател и народопсихолог Марко Семов и на театроведката Анастасия Савинова – Симова. Семейство, с две деца.

Атанас Семов е доктор по европейско право с дисертация на тема „Директен ефект и примат в правото на Европейския съюз“ (2007)

и доктор на юридическите науки с дисертация на тема „Съдът на ЕС“ (2012). Доцент по европейско право в Софийския университет (2010).

Ръководител е на Международната магистърска програма по право на ЕС в Софийския университет.

През 2012 г. става носител на Катедра „Жан Моне“ на ЕС (Jean Monnet Chair) – първият досега в Софийския университет и общо втори сред българските юристи след проф. Евгени Танчев.

Автор на 7 книги по право на ЕС и повече от 50 статии, съставител на 12 научни сборника. Директор е на Фондация „Институт по европейско право“.

Гост лектор в Университета Бордо-IV „Монтескьо“, Франция; Европейския университетски център в Нанси, Франция;

Юридически факултет на Загребския университет, Хърватско. Автор на редица публикации в български и международни издания, сборници и книги.

Заместник-председател на Българската асоциация по международно право. Основател и правен секретар на Гражданския комитет за защита на АЕЦ Козлодуй.

От 2011 г. е главен редактор на Международното списание по ядрено право.

Заместник-председател на 41 Народно събрание и член на Комисията по образование, наука и въпросите на децата, младежта и спорта от 2009 до 2010 г.

През януари 2010 г. е изваден от състава на Народното събрание след решение на Конституционния съд срещу изборните нарушения в Турция.

Кандидат-президент (2011) Веднага след президентските избори през 2011 г. спира активна политическа дейност.

<https://bg.wikipedia.org>

Разговор

със себе си

Юрист Атанас Семов

(със съкращения от <http://spodeli.eu>)

Разлистете учебника по Български език за 4-и клас – вътре

няма нито 1 ред от Вазов или Ботев!

Нито един!!!

Нито за някой войвода или поне за някой български обичай.

Децата четат за Мистър Крокотак, за „урок по магии“, за Барон Мюнхаузен...

Разбира се, има някаква „Трапезна песен“...

И на 110 стр. нито дума за миналото, за българското...

Абе едно Елин-пелиново „чолено контошче“ няма, да не говорим за Баба Тонка!...

Но пък на стр. 7 се кипри следното важно произведение: „Гламчо цървули си купи нови.“ Ей това станахме българите вече: гламчовци с нови западни цървули. Естествената мечта на тези цървули е да крачат извън българските земи, някъде навън, където по-лесно се купуват нови цървули...

(...) Т. нар. „Модернизация“ (в образованието, но не само) се прави най-често от чели-недочели модернизи, за които всичко вносно и западно е модерно, а

всичко наше и домашно мирише на „лук и киснало“

ако някой все още си спомня стиховете на Вапцаров...

Защо Франция и Англия не се модернизират чрез отродяване? Знаете ли какво ще се случи в модерен Париж, ако някой извади от френските учебници Жана Д'арк?...

(...) Това е съзнателно и продължително осъществяван процес на изтриване на българската идентичност. Той е съпроводен с лавината от турски и други (...) сериали, от Индия или кой знае от къде, с напълно ориенталска визия, звучене и атмосфера. Този процес на обезбългаряване започна с десетилетното налагане на музикалната чалга, а у нас чалгата е магистрала към джамията!

Разбира се, на този процес беше необходимо учителите да бъдат поставени с най-мизерните заплати в цялата държава.

Директор на гимназията получава по-малко от секретарката на министъра! И пак по същата логика с всякакви алтернативни синоди и други механизми православната църква бе изрината от уж модерния ни обществен живот, половината свещеници в страната реално гладуват, храмовете се рушат, но за 20 години са построени над 500 нови джамии! Естествено, в тия 25 години жестоко се окепази и езикът ни...

Заедно с това, разбира се, и нравите...

Преди век имаме войводи и апостоли, сега имаме мутри и... В резултат на всичко това в последните поне 10 г. от българското училище излязоха (и) деца, които не носят трепет към българското, (.....)

Така за 20 години бе отгледано цяло поколение, което не само нищо не знае за българската история, но и (...) не се притеснява от това, не се вълнува за нея – (...) за родното село на прадядо му някъде в Балкана...

Излезе ли навън, той се „срами да се нарече българин“, не че няма и поради что да се срамиш... Този вид уж глобализирана модерност, която беше наложена, отглежда „дърво без корен“, (...) Народ без поминък, остане ли и без памет, е свършен народ!

Естествено цялата тази следпразнична ликвидация на националната идентичност, е съпроводена с вихрена исламизация... Това е драматичен национален проблем. Но вече съвсем очевидно е и европейски проблем. Затова неведнъж съм настоявал за предстоящото българско председателство на ЕС да предложи и дори да наложи създаването на съюзна политика за укрепване на националната идентичност. Това е кауза, която мисля би била подкрепена енергично от Франция, от Дания, от редица държави от Централна и Източна Европа (Унгария, Полша, Литва, Латвия и Естония, със сигурност Чехия), навярно ред други. Обединена Европа има смисъл само като „Европа на Отечествота“, както ясноглаголюваще генерал Де Гол. И както го признават Учредителните договори на ЕС...

Но Отечество е възможно само ако отците се изучават и помнят. А у нас в училищата вече са правили точно обратното. Оказа се, че демократичната вседозволеност е по-страшна от тоталитарните забрани! Ще го кажа директно: дори съветската или комунистическата идеология, (...) не успя да нанесе такива поразии – нито в учебниците, нито в обществения живот.

Само преди 35 г. цялата нация бе в подем за отбелязването на 1300-годишнината на държавата ни, по-стари от която в Европа са само 3 (Гърция, Италия и Франция)! Днес отбелязваме годишнината на „Ку-ку“... Затова от поне десетилетие настоявам за нова конституция, в която изрично да се предвиди защита на националната идентичност, образованието да се запише като стратегически национален приоритет, а учителите да имат специален социален статус на засилена защита.

Само така можем да се измъкнем от блатото, подобно на Мюнхаузен, нали децата го учат...

Министър (...) бил уволнен заради „лоша комуникация“! Как ли трябваше да изглежда добрата комуникация за факта, че от учебната програма отпада „Балканджи Йово“? Това най-ярко, най-знаково за трагичната същност на турското робство произведение! То отпада, но вече се изучава ромската песен „Джалем, джалем“. И междувременно по митинги песента за Райна Княгиня се пее на турски и с друг текст...

„И нашата нация вече е същи Йово: отсякоха ѝ двете ръце (земеделието), отсякоха ѝ двата крака (икономиката), избодоха ѝ двете очи (образованието) – и вече никой не пита нация ли сме, рая ли...“

Всъщност в управлението на държавата ни вече 2 десетилетия на въпроса „Даваш ли, даваш?“, политическият отговор винаги е „Всичко давам, само да съм на власт!“

И после се чудим как е възможно началника на кабинета на министъра да е агент на турските служби...

И небето ни беше дадено вече неведнъж, и земята беше дадена за изкупуване от чужденци и за чужди военни бази,

и заводите бяха дадени, повечето да бъдат разтурени,

и магазините бяха дадени, та вътре и киселото мляко не е българско...

Естествено дадох се и учебниците.

Първо отпаднаха предметите „История“ и „Родинознание“

и децата учат разни безродни „Човек и общество“ или „Свят и личност“. И вътре нищо ни за Левски, ни за Ботев... Бенковски до 7 клас не се споменава и веднъж! Хвърковатата му чета е изхвърчала в миналото, както изхвърчаха „История славяноболгарска“ и „Записките по българските въстания“...

По „Български език“ освен, че вече няма да се учи Вазовата „Родна реч“, но и отдавна не се учи нищо „българско и родно“!

Днешното 10-годишно българче не знае наизуст нито едно стихотворение! Модерната българска памет не се хаби за овехтели стихове за вехти войводи...

Зорница

www.mtlzornica.com

Главен редактор – Ива Беличка

Редактор култура и общество – (Монреал) - Вера Гилова, Нина Господинова, Ивелина Добрева, Вилизара Гъркова, д-р Николай Колев, Милен Бояджиев, Жан Ерик Трюдо, (Франция) - Иглика (Австралия, Сидней) - Галя Николаева, Бесон (Сиатъл) - Ивалина Ташева (Отава) – Йорданка Колева, д-р Красимир Въжаров (Торонто) – Мая Василева, Нана Янчева (Калгари) – Синела Джуркова, България - (София) - Роземари Де Мео, д-р Петър Димков, Неда Антонова, Павлин Иванов (Пловдив) - Радостина Колева, Велка Славова Тинейджери - Вилизара Гъркова, Яна Беличка История – Ангел Стефанов Библия - Милен Бояджиев, Андрея Фуоко Снимки - Станислава Дудренова, Яна Беличка Здраве и Психология – Йорданка Колева (Отава) Превод на френски – Ана Асенова Превод на английски - Ани Антонова, Дивна Паскова, Йорданка Влахова Графически дизайн - Мариан Петров, Милен Бояджиев

ZORNITZA EDITION BULGARE Канадско-Български Културен Център “Зорница”

(514) 629-6951 news.zornica@gmail.com publicite.zornica@gmail.com abonament.zornica@gmail.com
7448 Kingsley, # 501, CSL, Montreal, QC, H4W 1P2

Година XIII брой 77 / 2016

ДА ЧЕТЕМ ЗАЕДНО БИБЛИЯТА

В-К ЗОРНИЦА

Съвместна рубрика на в-к „Зорница“ и църква „Христова Радост“ www.hristovaradost.com
“Защото, гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и аз посред тях.” Матей 18:20
 Събрания всяка събота от 18 часа на адрес: **6215, chemin de la Côte-Saint-Luc, Hampstead, QC H3X 2H3**
 За контакт: info@hristovaradost.com За въпроси свързани с рубриката: biblia.zornica@gmail.com

Коментар на прочетеното от миналия брой.

Притчата за блудния син

В тази притча Бог е бащата а блудния син сме ние: грешника, който жеее и страда далеч от своя Отец и с покаяние намира пътя към дома. Най-важното, което трябва да разберем от тази притча е, че независимо колко грешки сме натрупали, колко Божии заповеди сме престъпили, БОГ ВИНАГИ Е ГОТОВ ДА НИ ПРИЕМЕ когато поискаме да се върнем при Него. Ако ни се струва, че Небесният ни Отец е пасивен докато страдаме (блудният син в чужбина), трябва да обърнем внимание на следното: **Синът живееше в чужбина с парите на Баща си:** когато ни е добре и не търсим Бог - Той все пак ни осигурява това от което имаме нужда. **Бащата скърбеше и чакаше сина си:** видя го от далеч. Очакването му беше толкова обвързващо, че в дома му винаги имаше място, дрехи и радост за сина, който беше мъртъв (ст.24) Това, което не се вижда ясно в

притчата, но Исус го изяви, е че Нашият **Отец израти единородния си син, за да плати дълговете ни**, които ни пречат да бъдем приети обратно в семейството Му. Последното нещо, което искам да запомним от тази притча е, че връщането ни при Бога става чрез покаяние. **НЕ СЪМ ДОСТОЕН ДА СЕ НАРЕКА ТВОЙ СИН.**

Притчата за добрия самарянин

Това, което разбираме от тази притча е, че трябва да показваме милост, без значение какъв е човека, който има нужда от нея. (Лука 6:31-33) **И както желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях. 32 Понеже ако обичате само ония, които обичат вас, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците обичат ония, които тях обичат. 33 И ако правите добро само на ония, които на вас правят добро, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците правят същото.)**

В края на притчата Исус казва на законника да показва милост: да бъде ближен, за да изпълни заповедта: **Да обичаш ближния си!** Днес не е важно да умеем да преценяваме кой има милост, кой е нашият ближен, а самите ние да показваме милост.

Притчата за Лазар

Макар на пръв поглед да излиза от тази притча, че бедните ще отидат в рая, а богатите в ада, трябва да обърнем внимание на следното: Ако търсим земните богатства ще изгубим небесните: **Лука 12:34 Защото гдето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.** Поучението на Йоан Кръстител ни разкрива останалата част от истината за богаташа: **Лука 3:11 А той в отговор им рече: Който има две ризи, нека даде на този, който няма; и който има храна, нека прави същото.**

Най-важното предупреждение, което тази притча ни отправя е, че не бива да търсим Бог, който гръмко се

проявява в живота ни, за да му се покорим (ст.31). Това обикновено го прави Сатана. Вярата, основана на чудеса и знамения не ни препоръчва пред Бога:

Йоан 2:23-24 И когато беше в Ерусалим, на пасхата през празника мнозина повярваха в Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше. 24 Но Исус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци,

Много по-важни са думите, които Исус ни говори. Ако на тях не вярваме, можем да бъдем сигурни, че няма да се окажем в рая след смъртта си.

Йоан 6:63 Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.

Матей 4:4 А Той в отговор каза: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, на с всяко слово, което излиза от Божиите уста".

Бог да ви благослови!

За следващия път: Нека прочетем още три притчи на Исус

Безмилостния слуга

Матей 18:23 Затова небесното царство прилича на един цар, който поиска да прегледа сметките на слугите си. **24** И когато почна да преглежда докараха при него един, който му дължеше десет хиляди таланти (Равно на 60 000 000 лева зл.). **25** И понеже нямаше с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, жена му и децата му, и всичко що имаше, и да се плати дълга. **26** Затова слугата падна, кланяше му се, и каза: Господарю, имай търпение към мене, и ще ти платя всичко. **27** И господарят на тоя слуга, понеже го жалеше, пусна го и му прости заема. **28** Но тоя слуга, като излезе, н а м е р и е д и н о т съслужителите си, който му дължеше сто пенязи (Равно близо на 90 лева зл.); хвана го и го душеше, и каза: Плати това, което ми дължиш. **29** Затова служителят му падна, молеше му се, и каза: Имай търпение към мене и ще ти платя. **30** Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница, да лежи докле изплати дълга. **31** А съслужителите му, като видяха станалото, твърде много се наскърбиха; дойдоха и казаха на господаря си

всичко, що бе станало. **32** Тогава господарят му го повика и му каза: Нечестиви слуго, аз ти простих целия оня дълг понеже ми се примоли. **33** Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя си, както и аз се смилих за тебе? **34** И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават докле изплати целия дълг. **35** Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брата си.

Притчата за сеяча

Лука 8:5 Сеячът излезе да сее семето си; и когато сееше, едно падна край пътя; и затъпка се, и небесните птици го изкълваха. **6** А друго падна на канарата; и щом поникна изсъхна, защото нямаше влага. **7** Друго пък падна в сред тръните; и заедно с него порастнаха тръните и го заглушиха. **8** А друго падна на добра земя и като порастна, даде стократен плод. Като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша. **9** А учениците Му Го попитаха за значението на тая притча. **10** Той каза: На вас е дадено да знаете тайните на Божието царство; а на другите се проповядва с притчи, тъй щото, като гледат, да не виждат, и като слушат, да не разбират. **11** Прочее, ето значението на притчата: Семето е Божието слово. **12**

А посяното край пътя са тия, които са слушали; тогава дохожда дяволът и отнема словото от сърцата им, да не би да повярват и се спасят. **13** Падналото на канарата са тия, които, когато чуят, приемат словото с радост; но те, като нямаат корен, временно вярват, а когато настане изпитание, отстъпват. **14** Падналото в сред тръните са ония, които са слушали, и, като си отиват, заглъхват от грижи и богатства и житейски удоволствия и не дават узрял плод. **15** А посяното на добра земя са тия, които, като чуят словото, държат го в искрено и добро сърце, и дават плод с търпение.

Притчата за безплодната смокиня

Лука 13:6 Каза и тая притча: Някой си имаше в лозето си посадена смоковница; и дойде да търси плод на нея, но не намери. **7** И рече на лозаря: Ето, три години как дохождам да търся плод на тая смоковница, но не намирам; отсеци я; защо да запразня земята? **8** А той в отговор му рече: Господарю, остави я и това лято, докле разкопая около нея и насипя тор; **9** и ако подир това даде плод, добре, но ако не, ще я отсекаш.

Спомен за БАБА Велислава Гъркова, Монреал

Името на моята баба е Величка, и аз съм кръстена на нея.

След като съм се родила, тя много често се е грижила за мен, когато мама и тате са били заети.

Затова съм й много благодарна за всичко, което е направила за мен, и дори да съм толкова далеч от нея, винаги ще нося в сърцето си спомените за миговете прекарани заедно. Много често й ходех на гости и правехме много различни неща заедно: гледахме филми, ходехме на разходка, или просто си говорехме; тя е много сладкодумна.

Но най-любимото ми нещо беше да ходим в една сладкарничка.

Там винаги си купувахме много хубава торта направена от крем карамел, която беше изключително вкусна.

Този спомен винаги ще е много специален за мен, защото никога не ходех там с някой друг освен с баба.

Ако тя беше тук сега, бих я прегърнала силно и бих й казала колко много ми липсва и как нямам търпение да си хапнем крем-карамелена торта отново, само двете.

Спомен за ДЯДО Лесия Чузунова

Ах, ако мога да върна времето!!! Всеки ден бих си говорил с дядо, когото тоолкова обичам!!!

А как държа на него! Как са важни за мен неговите позвънявания, неговите мисли и съвети! Щастлива бях че го имам! Беше 26 юли... и моя любим любим дядо почина...

Той беше за мен най-светлич човек, който познавам. Никога не ме е обиждал, защитаваше ме винаги, беше ми като баща! До последно ми даваше всичко, което можеше...

Той беше най-силния, волеви и най-добър човек! Никога няма да го забравя и не мога да си простя още, че не бях с него последните му дни...

Върнах се късно... Той ме разпозна и ... затвори завинаги очи... Моят дядо беше щастлив човек, но го мъчеше рак...

Обичайте и гостувайте на бабите и дядовците си колкоо може по често! Говорете за своите чувства! Ваша Лесия.

ТИКВАТА

Тиквата е първенец сред най-полезните храни, освен, че е полезна има им и отличен вкус. Тиквата е традиционна храна за българската трапеза. Тя се приготвя по най-различни начини. Които я правят много предпочитана и вкусна. Само, че заради забързаното си ежедневие забравяме да я консумираме въпреки отличните й качества. Тази полезна храна е на първо място диетична.

Съдържанието на малко калории я правят предпочитана за всякакъв вид диети. А освен това в този плодов зеленчук се съдържат витамини и антиоксиданти.

Според специалистите при редовно консумиране на тиква можем да се избавим от проблеми със сърцето, очите и кожата. Дори и от лошото настроение, тъй като тя действа антидепресивно.

Според Касандра Барнс – изтъкната диетоложка този плодов зеленчук съдържа много фибри. Което го правят идеален за диети тъй като бързо засища глада, предават от dariknews.bg.

Изобилието от витамините А и С засилват имунитета на организма. Това е много важно за имунната система, която трябва да се справи с вирусите в студените есенни и зимни месеци.

Този изключителен дар на природата може да ни предпази от някои видове рак. Олио приготвено от тиквени семки има високо съдържание на гама-токоферол.

Който е форма на полезният за организма витамин Е. Той е антиоксидант и е полезен при възпалителни процеси.

Енергийни неволи

Mair Meshulam, гр. Шамоге

Здравейте приятели, не е тайна че като нормален пенсионер имам доста свободно време, което понякога използвам да си припомням случки от миналото, а по интересните от тях да ги опиша в малки разказчета. А вие ако също имате излишно свободно време, можете да ги прочетете.

През пролетта на 1952 година завърших образованието си в Държавната политехника. Получих диплом за строителен инженер и бях разпределен (тогава завършилите висше образование ги разпределяха централно) в проектантския институт Енергопроект, въпреки че не бях софийски жител. Междувременно бях успял да доведа в София родителите си, които имаха сериозни здравословни проблеми и да ги настаня в моята студентска квартира, в която лукса не беше на висота.

Постъпих в Енергопроект, в България беше започнало изграждането на нова енергийна система, в института имаше много работа и това ме погълна изцяло. Живота ни тръгна долу горе нормално, но това трая до есента, когато държавата започна да призовава в армията новия набор. Тогава военните се сетиха и за мен (по тогавашните закони завършилите висше образование трябваше да отслужат в армията една година). Получих повиквателна за войнишка служба и в съответния ден и час се озовах на сборния пункт. Последва доста дълго пътуване с влак, който ни докара до градчето Елхово. На бърза ръка бяхме остригани и облечени във войнишки дрехи, след което качени на камиони отпътувахме до село Мързево, разположено не далеч от границата с Турция.

Селото беше малко, без забележителности, но имаше комсомолски клуб, който се помещаваше в приземния етаж на една от селските къщи и беше обзаведен с маса и няколко стола. Нашето обучение започна със строева подготовка. Бедата беше че федфебела на ротата изискваше обувките ни да бъдат винаги излъскани, което съвсем не беше лесно изпълнимо, защото селските улици, по които нямахме и грам асфалт, при най малкия дъжд се превръщаха в кални потоци. Спяхме в селски къщи, на тюфлеци, наредени на пода.

Моето воинишко обучение в селото трая само десетина дни, защото един ден командира ме извика и ми нареди да се приготвя, защото ме прехвърлят към батальона в гр. Сливен. Така се озовах в СТРОИТЕЛНИ ВОЙСКИ, и заедно с един архитект и един строителен техник станяхме технически ръководители на строежите в Сливен и околностите му, които изпълняваше този батальон на Строителни войски. Обикновените трудоваци спяха в един салон върху нарове на два етажа. За нас тримата беше определена една недействаща фурна, която ни служеше за «офис», но и за спално помещение, което в сравнение с битовите условия на останалите трудоваци си беше истински лукс. Бяхме задължени сутрин да се строяваме за сутрешната проверка, след което поемахме ръководството на строителните обекти. В града можехме да се движим свободно, аз даже имах възможността да пътувам из страната като закупчик на необходимите строителни материали. Моята служба в Сливен като трудовак завърши през пролетта на 1953 год., когато ме

изпратиха в школата за запасни офицери в град Свищов, от където излязох с чин младши лейтенант.

Много години след уволнението ми военните не ме закачаха, но случая пожела да попадна като запасняк пак в гр. Сливен.

В Сливен се строеше трансформаторна подстанция по наш проект. Там явно се бяха появили сериозни проблеми, които изискваха намесата на проектантския колектив. Сформирахме група от различни специалности и се уговорихме в понеделник сутрин да се срещнем на строежа в Сливен. За моя изненада в съботата преди командировката в къщи пристигна пратеник на военното окръжие и ми връчи повиквателна за запас в гр. Сливен, но за следващия понеделник. Вече беше невъзможно да се командирова друг строителен специалист, затова се обадох на колегите си че няма да се явя на строежа.

В понеделник сутринта се явих във военното поделение в Сливен, облякох войнишките дрехи и заедно с другите запасняци очаквах следващите команди. По едно време към нашата група се приближи един войник и на висок глас произнасяше моето име. Обадох му се и той ми каза, че има заповед от командира на поделението да се явя при него. Войникът ме заведе до кабинета на командира, почуках, влязох и поздравих с обичайното «добър ден»- Викали сте ме. В помещението имаше още няколко офицера, които ме огледа доста изпитателно. Със закъснение съобразих, че военните не казват «добър ден», а рапортуват, но беше вече късно да се поправам.

Командирът накратко ми съобщи, че другаря Сталин е наредил да отида в града и че на входа ме чака кола, която ще ме отведе там. Учудих се много, защото другаря Сталин беше отдавна покойник, но не си позволих да задавам въпроси. В колата, която наистина ме чакаше на входа, в разговор със шофьора, всичко се изясни. Оказа се, че другаря Сталин (а в Сливен така са свикнали да назовават първия секретар на градския комитет на партията, защото бил много строг) и който лично наблюдава хода на строителството на трансформаторната подстанция, от която града остро се нуждае, като разбрал, че в групата проектанти няма строител, наредил да ме издирят във военното поделение. Включих се към колегите си, решихме проблемите и дадохме ход на строителството. През тези два дни, които прекарах в града си мислех, че много ми е провървяло, защото си представях как в същия период другите запасняци участвуват в тежки учения. Когато все пак се върнах в поделението бях разочарован, защото намерих окайваните от мен запасняци налягали под една дебела сянка, тези които тичаха и решаваха бойни задачи бяха офицерите на редовна военна служба.

След години наново имах повод да преценя колко голяма бе нуждата от трансформаторни мощности за развиващите се градове. Един ден при мен в института дойде непознат човек, представи ми се като кмет на гр. Враца и каза, че иска да се обърне към мен с една молба. Учудих се, защото хората с такава длъжност обикновено отиваха с молба при съответния

министър или най-малко към съответния директор. Разбира се, приех разговора и той ми описа трудностите, които се срещат в неговия областен град. Той сподели, че града доста бурно се разраства, строителството на химическия завод, а също и започващото в Козлодуй строителство на ядрени мощности, привличат специалисти и работна ръка, за които има и ново строителство на жилища, много от тях без комини. В града няма централизирана топлофикация и населението разчита на електрически отоплителни уреди, а това особено през зимния период довежда до претоварване на съществуващата трансформаторна подстанция, от което следват чести аварии и прекъсване на електроснабдяването. Министерството на енергетиката е планирало строителство на нова трансформаторна подстанция, но сроковете за нейното въвеждане в действие съвсем не устройват местната власт. И за това неговата молба се състои в това, да му изготвим планове за строителната конструкция далеч преди официалните срокове и докато върви строителството, той ще се постарее да ускори доставката и монтажа на технологичната част. Така, според него, ще успеят да осигурят трансформаторна мощност преди настъпването на зимния сезон. Аз обещах да изпълня в срок молбата му, въпреки че отдела ни беше доста натоварен.

След като се убеди, че е постигнал целта си, моя посетител ми разказа няколко любопитни истории свързани с града, който той управлява.

Един от неговите разкази съм запомнил.

По повод на някаква годишнина в града се провело голямо съвещание, на което е присъствал и първия партиен ръководител - Тодор Живков. След съвещанието кметството организирано голям банкет, на който дошли по голямата част от участващите в съвещанието. Освен богатото меню на гостите било сервирано и много изискано вино. Но понеже гостите били много, а специалното вино в ограничено количество, управата решила да налее от специалното вино само на Тодор Живков и на тесния кръг около него, а на останалите гости, пак хубаво вино, но не толкова специално, но в подобни бутилки. И когато Тодор Живков вдигнал на здравица и подчертал особеното качество на напитката, всички останали шумно одобрили виното, въпреки че без да знаят са пили друг сорт. По този повод моя събеседник обеща, че ако изпълня молбата му, ще ми даде възможност да опитам и аз от специалното вино. Отговорих, че това не е необходимо и че аз не съм познавач на вината, но той настоя, че ще изпълни обещанието си. И наистина го изпълни, тъй като и аз изпълних моето. За съжаление, аз не можах да вкусая от това вино, защото когато кмета е идвал и донесъл кашон с бутилки, аз съм бил извън института и той е оставил кашона под моето бюро. Когато се прибрах, аз намерих кашона, но в него имаше само четири празни кутии, бутилките ги нямаше. Никой не си призна за опразнения кашон, но важното бе, че града посрещна зимния сезон без аварии в електро- снабдяването.

GPS Навигация на ЖЕНСКАТА ДУША

От много време се опитвах да стигна до женската душа. Но все не ми се удаваше! Затова си купих най-модерната GPS навигация. В магазина ми казаха, че с тази навигация ще мога да отида навсякъде. Била безпогрешна.

Качих се в колата, сложих навигацията на арматурното табло и зададох координатите. Написах „женска душа“ и зачаках GPS-ът да ми начертае маршрута. Той се „позамисли“ малко, но в крайна сметка ми обозначи пътя с ярка червена линия. Ха!?

Картата показваше, че женската душа е съвсем близо – на две-три преки. Сърцето ми се разтупка от възлание. Тръгнах по маршрута. Началната точка беше – „очи на жената...“ Но какво трябваше да направя!? GPS-ът ми съобщи с електронно генериран мъжки глас: „Влез през очите и след ирисите завий плътено вдясно към дясното мозъчно полукулбо на жената!“ Дадох мигач и завих. Едва взех завоя – много остър

беше, чак леко поднесох и се ударих в един ствол на пътя. Оказа се, че бил... мозъчният ствол. Заобиколих го и продължих. GPS-ът ми съобщи да карам все направо до функциите на дясното мозъчно полукулбо на жената. Каза ми да карам, докато не срещна пътни знаци за усещания, символи и образи, за пространствено възприемане, фантазия, импулсивност и поемане на рискове.

Карах, карах – всички знаци се изредиха. Накрая GPS-ът ми съобщи да завия наляво след пътният знак за поемане на рискове. Завоят беше много рисков – поднесох и се ударих челно в периферната нервна система на жената. Изкривих една мантинела, разделяща соматичната от вегетативната нервна система. От толкова нерви ме хванаха нервите!

Но обърнах и продължих. GPS-ът ми каза да карам направо, докато стигна до тунели. Така влязох в кухите, тръбести образува-

ния на женската сърдечно-съдова система. Беше тъмно, пуснах фаровете на дълги. GPS-ът ми изкомандва: „Завий наляво, мини през лявото предсърдие и спри на стопа при аортната клапа!“ Вече бях много близо до женската душа – само на едно кръстовище.

Очаквах с нетърпение да угасне червеният светофар за съкращение на сърдечния мускул – систола, и да светне зеленият светофар на диастолата – отпускането му. След този светофар щях да вляза в сърдечните камери. Там някъде, според GPS-а, трябваше да е женската душа. Обаче точно тук, накрая, GPS-ът блокира и започна да повтаря: „Няма връзка с базата данни, няма връзка с базата данни!“ А аз се намирах точно на кръстопът – между лявата и дясната камера на женското сърце. Зад мен се образува цяла колона от бели и червени кръвни тельца, които бързаха за работа и започнаха да натискат нервно клаксоните. Ударих силно

GPS-а по корпуса и той най-накрая зацепи. Показа ми къде е женската душа... А!? Дали не се беше тотално бгнал този GPS – показваше ми, че женската душа е точно тук, на кръстовището.

Кръстовище, при което пътищата едновременно свършваха и започваха, кръстовище, което беше начало и край на всеки път от и към сърцето. Кръстовище, на което не можеш да останеш дълго, защото трябва да тръгнеш по някой от неговите пътища, да избереш посока – грешна или вярна. Кръстовище, което го няма на никоя пътна карта, в никоя база данни. Кръстовище, за което няма пътни знаци, освен един. Това е знакът „стоп“. Знак, с който трябва задължително да се съобразиш и да спреш на място за малко... За малко, но достатъчно, за да разбереш, че точно това е крайната дестинация, която винаги си търсел!

<http://creativu.org>

Коремчето като Мъжка Забележителност

Неусетно станах забележителен.

Довчера – я ме забелязал някой, я не. Но сега всеки ме забелязва. По-точно – не мен, а... коремчето ми. Кое по форма и размери прилича на класическо бирено коремче. Ама държа веднага да уточня, че не е такова, защото аз бира почти не вкусвам. Моето коремче има друг, още недоказан исторически произход. Това е въпрос, по който мненията са диаметрално противоположни.

Според жена ми – коремчето ми, както и всичко останало в моя живот, е резултат от солта. Бил съм ял много солено, та от солта се задържало вода в организма ми и това

едва ли не било по-скоро воден мехур, отколкото корем. Но жена ми просто прекалено задълбочено и убедено чете вестник „Доктор“, та ако слушам нея, досега десет пъти да съм умрял от десет различни болести – коя от коя по-тежки.

Бременен

А според сина ми – щом имам корем, значи съм... бременен! Завалията, той пък на бебе се надява – на братче или ново сестриче! Детски му акъл – бременен! Обаче, като се погледнах в профил на голямото огледало, видях, че вярно съм някъде в деветия месец... И то с близнаци! Леле, майко!

Стойката

Добре, че майка си е майка – само тя ме утеши, че на мъжете в нашия род такава им била стойката. Просто коремът изпъквал напред – отстойката, не от друго. Демек, коремът ми е зрителна илюзия. Иначе съм си втален като фиданка. „Ще вървиш по-изпънат и коремът ще се скрие!“ – посъветва ме тя. И аз веднага пробвах – тръгнах изпънат като струна. Май вярно беше от стойката – коремът се глътна, та изчезна безследно.

Зрителна илюзия!

Илюзия, илюзия, ама ме видя един познат и направо ми разби всичките илюзии... „Как си?“, попита ме. „Добре съм!“, отговорих му. „Личи ти!“, закопа ме той. Веднага разбрах

по какво ми личи – гледаше ме в корема. Как само не родих преждевременно... близнаците! Обаче после се замислих върху тези думи – „Личи ти!“ Отличителен белег за добруване и щастие Коремчето всъщност беше моят отличителен белег за добруване и щастие. Така де, щом не беше мехур с вода, близнаци или зрителна илюзия, значи тогава оставаше да е щастие. И наистина беше щастие. Щастие, че не ми пука дали съм с корем, или без корем, защото и в двата случая има кой да ме обича! Останалото е зрителна илюзия...

Ако Животните имаха САЙТ за Запознанства

Ако животните имаха сайт за запознанства, какви ли съяха да са обявите в него?...

Обява на булдога: „Материално осигурен с колиба булдог търси разгонени кучки, по възможност – улици, за самотните уикенди, в които господарите отсъстват от къщи!“

Обява на мечока: „Търся мечка стръвница, може и с мечета, за да преспим заедно зимата.“

Обява на вълка: „Търся романтична връзка с вълчица, с която да вием заедно на

пълна луна, докато ловджийски куршум ни раздели.“

Обява на лисицата: „Търся кокошка за физическа близост и бърза консумация на връзката. п.п. Обещавам, че само смъртта ще може да ни раздели!“

Обява на котарак: „Гладен за физическа близост котарак търси мишка, с която да излезе на вкусен обяд или вечеря!“

Обява на кърта: „Материално осигурен с висока миньорска пенсия кърт търси сляпо любовта под дърво и камък. С готовност

да мине и под Ламанша, за да открие къртицата на своя живот, с която да слоят дупките си в един общ тунел.“

Обява на коня: „Търся кобила, с която заедно да теглим... каруцата на Живота.“

Обява на маймуната: „Търся магаре, с което да споделяме общи магари и маймунджилъци.“

Обява на паяка: „Каня уморени от полет мухи да си... починат на моята паяжина...“

Обява на жабата: „Искам да споделя гьола и мухите си с всички, с които имаме

обща краста.“

Обява на таралежа: „Моля вълците да престанат да ме канят на срещи, защото не съм Житената питка, а само приличам на нея – подстригаха ми бодлите за дребно хулиганство!“

Обява на петела: „Спешно търся кокошарник, че ще изкукуригам от самота!“

Обява на лешояда: „Търся контакт с млада антилопа. Външният вид не е от значение, килограмите – също. Може да е дебела, може да е и слаба, дори – мършава!“

За родителите

Много често в ежедневието суета, улисани в грижи и ангажименти, просто следваме училищните програми, но забравяме да поговорим с децата простиичко и от сърце. А това често води до формализиране на отношенията и постепенно създаване на емоционална пропасть между тях и нас.

Според някои статистики хората отделят средно около 12,5 минути на ден за общуване с детето си, като от това време 8,5 минути се падат на различни видове наставления, забележки и спорове. И на приятелското и задушевно общуване остават едва 4 минути!

Писателката и психоложка Джейми Харингтън формулира 4 въпроса, които всеки родител трябва да задава на своето дете. И то всеки ден. „Аз имам малко време, което да посветя на дъщеря си, но всяка вечер отделям 15 минути за сърдечен разговор с нея. – споделя Харингтън пред Huffington Post. – Смятам, че по този начин аз оставям винаги „отворена врата“ в случай, че тя има нужда да сподели с мен нещо важно. Не мислете, че винаги получавам подробен от-

говор, тя понякога се ограничава до една-две думи, но в някои случаи се получава така, че надълго и нашироко обсъждаме важни за нея въпроси. След като й задавам тези 4 въпроса всеки ден, аз я слушам много внимателно. Искам моето момиче да е сигурно, че аз съм там, до нея.“

Важно е да задавате на детето си открити въпроси, т.е. такива, на които не може да отговори с „да“ или „не“. Именно откритите въпроси стимулират детето да описва своите чувства, да дава оценка на своите и чуждите постъпки, а това помага да го опознаете и разбирате по-добре. И така, ето 4-те въпроса, които ще ви помогнат да изградите топла и приятелска връзка с детето си, дори и общуването да не върви много гладко.

1. Как мина денят ти?

Ако детето започне да се шегува или да отговаря едносрично в стил „лошо“, „нормално“ и т.н., не е необходимо да го подлагате на разпит и да се опитвате да изтръгвате думите му насила. Може просто да кажете: „Е, добре, ако искаш не

ми разказвай, но да знаеш, че ми е много интересно. Тогава аз ще ти разкажа за моя ден. Днес ми се случи това и това...“ С времето даже най-затвореното и потайно дете ще започне да споделя това, което му е на душата. Изпитано е в практиката! (Между другото, същият похват работи и с мъжете.)

2. Как са приятелите ти?

Може да попитате за някой конкретен приятел, ако знаете някакви определени събития за него, а може и за всички едновременно. Например: „Кой от твоите приятели според теб ми харесва най-много? Разкажи ми за най-добрия си приятел? Какъв трябва да бъде добрият приятел според теб? Кое е най-хубавото нещо, което твой приятел е правил за теб? С кой от приятелите ти се гордееш най-много? Защо? Ако разбереш, че твой приятел е откраднал нещо, как би постъпил?“ Както се подразбира за различните възрасти и ситуации тези въпроси са различни.

3. Какво хубаво ти се случи днес?

Дори и в най-мрачния ден и след контролно по математика, детето може да се замисли и да си

спомни някакви дребни, но приятни неща от деня. А ако не си спомня, то измислете начин да се разведрият заедно. Например, направете спонтанно посещение на кино. Или пък организирайте някаква семейна игра, или просто помечтайте заедно как ще прекарате отпуската. Такива фантазии ще ви отвлекат от неприятните мисли и ще ви заредят с положителни емоции.

4. Нуждаеш ли се от помощта ми?

Всички знаем колко е трудно понякога да поискаме помощ. И ако детето не е свикнало да получава помощ за дребни неща, то е малко вероятно да се обърне към вас за помощ в много по-сериозни ситуации. Затова започнете с малкото – помогнете му да почисти стаята си, да подготви уроците си, да разреши някаква нееднозначна ситуация. Не се страхувайте, че това ще го разглези – да му помагате за дребни неща не означава да правите всичко вместо него. Просто детето трябва да знае, че при сериозен проблем, винаги може да дойде при вас за съвет и подкрепа.

МАСКА за КОСА

Всеки иска да има красива коса, която изглежда жива и здрава. Има много лечения, които предлагат бърз растеж на косата и я подхранват, но те са скъпи и често неефективни.

В тази статия ще ви покажем една вътрешна рецепта, която ще стимулира растежа на косата и ще подобри неговото качество.

Рецептата за растеж:

Това домашно средство за защита на косата ще ви зарадва! Ние обикновено губим по 50-100 косъма на ден, въпреки че не се вижда с невъоръжено око.

Съставки:

Половин банан
Един жълтък
Една супена лъжица биологичен мед
Половина чаша бира

Начин на приготвяне:

Поставете всички съставки в блендер и се разбърква, докато се получи гладка текстура, която лесно може да бъде нанесена с ръце.

Употреба:

Нанесете върху местата, където имате плешиви петна и оставете да действа в продължение на няколко часа. Трябва да се усети топлина в областта. Това означава, че лекарството прониква в

дермата и работи както трябва. След няколко часа измийте косата, както обикновено.

За да получите най-добри резултати, трябва да приемате поне веднъж седмично пише bradva.bg.

ГОРДОСТТА НА ВСЯКА ЖЕНА

Високите и твърди гърди – гордостта на всяка жена.

За съжаление, с течение на времето и под влияние на други фактори съединителната тъкан на гърдите започва да губи своята еластичност

ПРИЧИНИ ЗА ВЪЗНИКВАНЕ НА УВИСВАНЕТО НА ГЪРДИТЕ: Пушенето (намалява еластичността на тъканите) Радикалното увеличаване или намаляване на телесното тегло Бременност и кърмене Менопауза Носене на неправилен сутиен Нездравословното хранене Тежко заболяване

Как да стегнем гърдите

Предлагаме ви цели 3 начина за предотвратяване на увисването на гърдите, които могат да дадат значителни резултати, ако ги практикувате едновременно.

Упражнения за гърдите

Ако сте на строга диета, имайте предвид, че заедно със закръглените бедра гърдите ви също могат да загубят закръгленост. Така че не забравяйте да включите

в програмата от упражнения (в дома или във фитнес залата) такива за еластичност на гърдите. Това ще укрепи мускулите на гръдния кош.

Не забравяйте да използвате спортен сутиен по време на тренировка: кожата на гърдите е много тънка и заради големите натоварвания може да се разтегне още повече.

Също така важни са упражненията за правилна стойка, защото добре изправен гръб не може да става и дума за високи и хубави гърди.

Продукти за гърди

Увеличете консумацията на храни, богати на протеини, калций, витамини А и Е. В това отношение страхотни са сирене,

кисело мляко, яйца, морска риба, маслини, авокадо, ябълки, боб и пресни билки. Особено внимание отделете на нара – това е един от най-ефективните плодове за поддържане на еластичността на гърдите.

Обърнете внимание на питейния режим: поради недостига на вода в организма, съединителната тъкан губи от своята еластичност.

Маска за еластичност на гърдите

За увеличение еластичността на кожата и тургора ще помогне маската за гърди и деколте – домашно приготвена. Смесете 1 яйце, 1 супена лъжица кисело мляко и 1 супена лъжица течен витамин Е (на разположение в аптеките).

„Моята майка, моето аз“

„Моята майка, моето аз“ излиза през 1977 г. Книгата е на Нанси Фрайдей, една от първите „феминистки“ в областта на сексологията и еротичната психология.

„Моята майка, моето аз“ дава добра представа за съществуващите до момента (на първата публикация на книгата) теории за оформянето на женската идентичност под влияние на майчиния модел и засяга теми, които и днес са табу за голяма част двойките майка-дъщеря. В България книгата не е сред популярните книги, възможно е и да не е издавана. Ако Нанси Фрайдей е изобщо позната с нещо, то вероятно е „Моята тайна градина“, за която също нямам информация дали е превеждана/публикувана, но като че ли е по-популярна в търсачките.

Преди време попаднах на „Моята майка, моето аз“, която тогава резонира на потребностите ми. Преводът, който се заиграх да направя, стига едва до стр. 28. От тогава не съм имала порив до го довърша, но се надявам да ви заинтересува и да намерите цялата книга, която е налична на английски в е-формат онлайн. Приятно четене!

Глава I

Майчината любов

Винаги съм лъгала майка си. И тя винаги е лъгала мен. На колко години съм била, когато съм научила нейния език, за да започна да наричам нещата с други имена? Пет, четири – по-малка? Нейното отричане на всичко, което

не е способна да ми каже, всичко, за което нейната майка също не е била способна да говори и за което обществото предпочита и трите да запазим мълчание, все още разяжда нашите взаимоотношения.

Понякога се опитвам да си представя малка сцена, която би помогнала и на двете ни. По нейния мил, топъл, срамежлив и самоназидателен начин, майка ми ме вика в спалнята, където спи сама. Тя не е на повече от двадесет и пет. Аз съм може би на шест. Слага ръце си (за който баща ѝ ѝ е казал, че винаги трябва да крие, защото са „големи и непривлекателни“) на раменете ми и поглежда право през дебелия стъкла на очилата ми: „Нанси, знаеш, че не ме бива много в тези майчински неща“ започва тя. „Ти си прекрасно дете и вината не е у теб. Но майчинството не се оказва лесна работа за мен. Така че, когато не ти се струвам като майките на другите деца, опитай се да разбереш, че това не е защото не те обичам. Обичам те. Но аз сама съм много объркана. Има неща, от които разбирам. Ще те науча на тези неща. Други неща – като секс и всичко свързано с това – е, не съм сигурна, че мога да ги обсъждам с теб, защото не съм сигурна дали изобщо пасват някъде в моя живот. Ще се опитаме да намерим други хора, други жени, с които да говориш и който да запълнят празнините. Не можеш да очакваш от мен да бъда всичко, от което имаш нужда. Аз самата се чувствам по-близо до твоята възраст в някои отношения,

от колкото до тази на моята майка. Аз не чувствам тази ясна, божествена майчина сигурност, която би трябвало да усетя и която моята майка е усетила. Не съм сигурна как да те отгледам. Но ти си интелигентна, както и аз. Леля ти те обича, учителите ти вече усещат твоите нужди. С тяхна помощ, с това, което аз мога да ти дам, ще направим всичко възможно да ти осигурим целия майчински пакет – всичката любов на света. Просто не можеш да очакваш да получиш всичко от мен.“ Сцена, която никога не би могла да се случи.

От както се помня, никога не съм искала живота, който майка ми мислеше, че трябва да ми покаже.

Понякога си мисля, че и тя не го е искала. Колкото повече раста, а тя се отдалечава от детството ми и от бронираната си роля на майка – в толкова по-интересна жена се превръща. Може би никога не е трябвало да става майка; със сигурност е навлязла в майчинството прекалено рано. Когато я гледам днес, с цялата любов и гняв на света, ми се иска да е имала друг живот. Може би моя. Но нейният не е бил във времена, в които жените са имали избор.

Нямам представа кога започнах да разбирам чудовищния егоизъм, с който зависимостта замъглява детските очи, че майка ми е перфектна: аз не бях целия ѝ живот. Дали не е било на същата възраст, когато започнах да правя ужасната равностметка, че тя не

е жената, която аз искам да бъда? Като че ли винаги съм знаела и двете. И това е благодарение на чувството ми за вина, че я напуснах и гневът ми, че тя ме пусна да си отида. Но съм сигурна, че тя винаги е знаела, че индоктринираното ѝ отношение към майчинството, няма да ѝ позволи да си признае, че аз и сестра ми не сме били достатъчни. Че не ѝ дадохме сертификата за женственост, който ѝ е бил обещан от нейната майка. Че, някога в живота ѝ, мъжете и секса са били по-важни от майчинството.

Като по-предана дъщеря от мен, майка ми е искала да възприеме мирогледа, който баба ми ѝ е показала.

Затова тя е лъгала заедно с всички останали. Потискала е себе си, искрените си чувства, зараждащите се надежди и мечти за приключения, който намира в баща ми и които я предизвикват да избяга с него против желанията на семейството ѝ – всичко това изгубено в името на това, да е е добра майка. Правилата, зададени от майка ѝ, са имала властта на цяла културна структура зад себе си. Нямащо е такова нещо като „лоша майка“; имало е само „лоши жени“ и това са били изразено сексуалните жени и те са живеели извън разбирането, че това, което става между тях и съпрузите им има точно толкова право на живот, колкото ѝ децата им. Те са притежавали слаб „майчински инстинкт“.

Учебник по Родинознание *Костадин Костадинов*

СЕПТЕМВРИ 8, 2016

Директорът на Регионалния исторически музей в Добрич Костадин Костадинов издаде учебник по Родинознание за децата от I до IV клас. Тиражът от 5000 екземпляра е вече разграбен от родители, учители и училищни директори. Книжката е богато илюстрирана, включително с историческите платна на Димитър Пудженев, съдържа история на България, малко география и познания за правата и задълженията на гражданите. Досега тя е изтеглена безплатно от блога на Костадинов (kostadin.eu) над 230 000 пъти.

В новото Родинознание кратко и достъпно е разказана българската история от древността до 20-те години на XX в. – такава, каквато вече не се изучава в началното училище. В нея няма османско владичество, има турско робство, а Левски си е Апостол на свободата. След 2000 г. Родинознанието бе заменено с Роден край в I клас и Околен свят във II клас. Според действащите до момента учебни програми, утвърдени от МОН през 2002-2003 г., история на България от траките до края на XX в. се изучава в III и IV клас в рамките на предмета Човекът и обществото. След като бе приет новият Закон за предучилищното и училищното образование, наложен от ГЕРБ в НС, екипът на Меглена Кунева оповести проекти за нови учебни програми за всички класове. Според тях в I и II клас ще се изучава Околен свят, като се споменава единствено, че детето трябва да свързва националния празник 3 март „с историческото събитие, което го определя“ – Освобождение, което на България дори не е споменато. За III клас проектът за програма включва единствено „разказ за ярки личности и събития от българската история“, а за IV клас са включени три откъслечни събития – Съединението, Независимостта и... спасяването на българските евреи. Така на практика история на България в началния курс от I до IV клас просто липсва. Затова пък Европейският съюз присъства обилно.

Затова книжката на Костадинов не се вписва в учебните програми на МОН и няма да се нареди сред стотиците варианти на нови учебници, които министерството предстои да утвърди. Защо националната ни история е изгонена от училището и се превръща едва ли не в апокриф – разговаряме с автора на новото Родинознание.

„Няма разлика между българското министерство в момента и образователните институции на Османската империя – и двете са антибългарски“

– Г-н Костадинов, вашия учебник до вашето име стоят още три имена. Това автори ли са?

– Не, това са авторите на учебниците преди 1944 г., които съм ползвал. Те са направени между 1934 и 1939 г. и са във високо патриотичен стил. Избрах най-ценното и важното от тях според мен, започнах постепенно да го преработвам, половината от това, което бях избрал първоначално, го махнах, добавих мой текст, наложи се редакторска преработка, защото все пак имаше остарели архаични изрази. Но за да съм коректен, съм сложил авторите на учебника по Отечествознание – така се е казвал предметът до 50-те години. Не смятам,

че съм открил топлата вода, а и не е правилно.

– Защо написахте това Родинознание, след като ето, МОН за V клас одобри цели 6 учебника по история? Ще има много нови учебници и за останалите класове.

– Аз съм 79-и набор, тръгнах на училище през 1985 г. Аз съм от т.нар. сендовчета, които учиха по системата на Сендов и по учебници, писани по времето, когато Александър Фол бе министър, а Людмила Живкова беше шеф на Комитета по култура. Покрай 1300-годишнината на България тези учебници също бяха доста патриотични, те ме запалиха по историята и съм си ги запазил. Трябва да ви кажа, че няма голяма разлика между учебниците от този период и учебниците отпреди 1944 г.

Неслучайно хората от грантовата система, соросидите, усетиха това и започнаха да казват, че това били измишльотини от соца, макар в основата да са учебниците отпреди 1944-та. Водещото при грантаджиите е антибългаризмът, омразата към България, към българската култура, към българщината. Ние се люшкаме от едната крайност в другата – до 1989 г. периодът преди това беше тотално черен, сега черен е този след 1944 г., а преди това всичко е било реки от мед и масло, хората са благоденствали. Да не бяха моите баби и дядовци живели през този период, да не знам как е било. Точно заради това използвах учебниците от онова време. Въпреки това стипендиантите на фондация „Америка за България“ и въобще хората, които работят целенасочено, последователно и упорито за отродяването на българския народ, не ги харесват. Това било глупав псевдопатриотизъм, не било вярно, че по българските земи се е зародила човешката цивилизация, какво да кажат египтяните, вавилонците. Като че най-старото злато в света не е във Варненския и в Добричкия музей. То беше на 10 метра от залата в Добричкия музей, където беше моят кабинет. И нима най-старата каменна архитектура в света не се намира в Дуранкулак? Само че това нещо сега ги дразни.

– Защо?

– Образованието у нас се командва вече повече от 20 години от фондации – първо беше „Отворено общество“, после стана „ЮЕсЕй“, сетне се прекръсти на „Америка за България“. За съжаление България не е суверенна държава, 26 години ни командват американците, това носи усещането за някаква тотална безизходица. Когато кажем, че имаме принос на световно ниво в създаването на цивилизация, това създава самочувствие. А един народ със самочувствие може да иска независимост, което вече става страшно за господариите на тези хора. За съжаление нищо не се промени, дори когато министър беше Анелия Клисарова, с която съм приятел до ден-днешен, тя ми беше колежка във Варненския общински съвет, бяхме заедно в комисията по образование и винаги перфектно сме се разбирали. Дока то не стана министър. Тогава ми каза: и да искам, не мога да направя това, което ти предлагаш, от мен нищо не зависи.

– Вие сега не потърсихте МОН да одобрите създадения от вас учебник...

– Представете си как Паисий или Петър

Берон отиват с „История славянобългарская“ и „Рибния буквар“ при Високата порта и казват на великия везир: „Ага, ще ни одобрите ли учебниците да ги пуснем в училище?“ Разлика между българското министерство в момента и образователните структури на османската империя няма. Двете са еднакво вредни и еднакво антибългарски. Това ви го казвам най-отговорно. И веднага ще ви дам пример. Излезе една книжка и тя ще бъде разпространена в първия учебен ден, която представя Левски по много превратен начин. Но МОН е преценило, че няма проблем да се предостави на българските деца. Казва се „Разкажи ми за Левски“. Става дума за следното: най-близките съратници на Левски били турците.

– Оле-ле!

– Един от тях бил бедният лодкар бай Кемал, който винаги превозвал с лодката си Левски, когато минавал през Дунава. Друга негова вярна съратничка била баба Мюнире от Карлово и когато Левски се връщал в Карлово, той не отсядал при майка си – нищо, че е известно как майка му го е криела в тайника, ходил съм в къщата още като дете – баба Мюнире му била най-верният помагач и укривател в Карлово.

– Кой го е писал това?

– Двама души, не запомних имената. Книжката обаче е много луксозна, струва 9,90. Това нещо е отпечатано в 60 000 тираж за всяко българско дете в първи клас. И ще се разпространи с всичките възможности на МОН. Картичката към разказа за баба Мюнире е трогателна – една възрастна туркиня крие Левски, а през прозореца се виждат две турски заптиета в гръб. Хората, които правят тези неща и непрекъснато подменят историята, трябва максимално бързо да бъдат съдени за държавна измяна и максимално бързо да бъдат вкарани по затворите. Трябваше да ги съдят още когато преди 10-ина години премахнаха предмета Роден край и го замениха с Околен свят, а Родинознанието го преименуваха в Човекът и обществото. В едно телевизионно предаване преди дни попитах защо, а зам.-министърът Стаматов се включи и рече: вижте в коя година живеем, това вече звучи архаично. Думата Родина звучи архаично, разбирате ли? Тя трябва да бъде изчистена. – Не знам друга държава в Европа, която да си е изчистила родината от учебниците.

– Няма такава държава. Дори в Германия след войната, окупирана от 4 страни, звучи думата Родина. Но България очевидно е третирана по-зле от фашистка Германия от съвременните си колониални господари американците. България в момента е в най-тежкото робство, което е преживявала в своята история – американското. Турците за 5 века не са избии толкова хора, с колкото намаля България за 26 години. При американския режим населението ни намаля с близо една трета. Този факт за държава, която не води война, в която няма природни катаклизми или чумна епидемия, е безпрецедентен.

– Защо според вас историците не реагират на това, което се прави с българското училище?

– Защото те са до голяма степен едно смачкано съсловие. Знаете ли какви

са заплатите на хората в университетата? Тези, които са надскочили средното ниво, получават заплатки от порядъка на 700-800 лв. максимум. А които ги надскочат, то е заради това, че ходят по разни проекти, командировъчни – от тук-оттам получават по още една заплата. Когато човек едва оцелява, от 800 да станат парите 1600 е голяма работа. А цената на тия допълнителни 800 левчета е да бъдат покорни роби на господариите си, затова си мълчат. Аз не познавам историк, който в разговори, които водим, да не подкрепя това, което казвам и което в момента с вас говорим. Само че далеч не всички са готови да излязат и да го кажат. Защото това ще означава загуба на абсолютно целия им финансов ресурс.

В момента във висшето образование, а вече и в средното, има паралелна система, в която определени хора, финансирани от „Америка за България“ с грантове, пробиват нагоре и вървят напред. Когато екипът на Кунева и Стаматов влезе в кабинетите, първата им работа беше да започнат вълна от пенсиониране на стари директори в цялата страна. И на тяхно място – не навсякъде, разбира се, започнаха да слагат хора, минали обучителните курсове на тази фондация. Американците в момента слагат ръка върху целия образователен процес – за да обучават едно затъпяващо и деградиращо поколение. От което по-добрата част да бъде отглеждана и изнасяна в чужбина, основно в Щатите чрез стипендии и пр., където да се претопява в големия американски котел. А тук да остава затъпяваща маса, която да понася безропотно волята на своите господари. Това е положението. Нашата държава е управлявана отвън. Та ние имаме външен министър американски гражданин! Той говори български с американски акцент. Направете си едно проучване една голяма част от децата на българския елит дали знаят български език. Спомнете си Дянков, чиито деца не знаеха думичка български език. Това, че жена му е американка, не означава, че не трябва да си учи децата на български. Ами че той, по дяволите, беше български министър! Има такива депутати, има такива евродепутати, има такива високопоставени български служители в Брюксел. Това е тяхната държава, не нашата – това е тяхната подведомствено мандатна колониална територия. Те имат обаче голям проблем – населението, което все още има усещане за принадлежност към някаква голяма българска култура, цивилизация, ако щете. Защото ние, българите, сме създали цивилизация и това не го казвам аз, а го казва Арнолд Тойнби – един от най-големите историографи на XX в. Той определя нас, българите, като създатели на една от 12-те цивилизации в човешката история. Затова нас ни заличават бавно, последователно, методично. Затова ни принуждават да емигрираме, затова държат българската икономика в положение на полуразпад, затова се поддържат анархията и престъпността. Но аз искам моите и нашите деца да учат родната си история и тя да им дава самочувствие.

Интервю на Велиана Христова, Дума

По парфюма ще ви разпознаят...

CENTRE CULTUREL CANADIEN-BULGARE une organisation à but non-lucratif.

Българско Училище "Св. Св. Кирил и Методий"

кани **в с и ч к и д е ц а и родители****ЗАПИСВАНЕ за Учебната 2016-2017****03.09.2016, събота (BROSSARD - LAVAL) 04.09.-11.09.2016, неделя (CDN)****Копие от Акт за раждане. Предстои определяне на нивото.****Официално Откриване: 18.09.2016, 11.00 ч, 6767 CDN, 6 ет., #697**

Училището е родено на 03.03.2002. Дипломи, признати в България.

По утвърдени учебни програми и учебни материали от МОЖ. При Филиала.
Квалифицирани учители. Оборудвани Класни стаи - Специализирана Учебна База.**За деца от 3 до 18 години: Детска Градина + 1 - 12 клас. 250 \$/година.****Начален час във Филиалите- Brossard - 10.30 ч, Laval- 14.00 ч, CDN - 10.00 ч****В учебната програма - Български език, Литература, История, География.****Български Стихове, Песни, Танци, Народни Обичаи и Традиции.****Подготвят се Театрални постановки, Коледни и други годишни Тържества.****Училището предлага Специализирано Обучение от Професионалисти с дългогодишен опит:****Математика** с подготовка за секундер - ecole.zornica@gmail.com**Рисуване**- годишни Изложби и Конкурси - dessin.zornica@gmail.com**Пиано** + годишни сценични изяви - **Театър**- theatre.zornica@gmail.com**Балет-Модерни Танци-Ориенталски танци**- danselat.zornica@gmail.com**Народни танци** с професионален Хореограф - деца и възрастни - dansebul.zornica@gmail.com**Френски -Английски - Български за деца и възрастни -**english.zornica@gmail.com - ecole.zornica@gmail.com**Конкурси ежегодни - Рисунки - Поезия - Изразително Четене-**dessin.zornica@gmail.com - poesie.zornica@gmail.com**Детска Усмивка** - news.zornica@gmail.com**БИБЛИОТЕКА**-книги от всички жанрове-над 1300, bibliotheque.zornica@gmail.com**<https://www.facebook.com/Българско-училище-Св.-Св.-Кирил-и-Методий-Монреал>****ДАПИ за ЗАПИСВАНЕ -(514) 629-6951-Културен Център "Зорница"****03.09.2016****събота****10-12.00 ч****Училище ФИЛИАЛ- BROSSARD****+ Детска градина + Народни танци**

5811 Auteul, ave. Brossard, QC

03.09.2016**събота****13-15.00 ч****Училище ФИЛИАЛ-LAVAL****École internationale de Laval**

5075 chemin du Souvenir chomedey, Laval, QC, H7W1E1

Задният двор на училището, врата N:19**04 и 11.09.16****неделя 10-14.00 ч****Българско Училище -ФИЛИАЛ-CDN****+ Детска градина + Народни танци**

6767 Cote des Neiges, 6 et, #693.3, MTL, QC, H3S

BULFIT Fitness Solutions

BULFIT LTD. EXCLUSIVE CANADIAN DISTRIBUTOR OF SUPLES TRAINING SYSTEMS.

Bulgarian Bag Fitness Classes
Tue and Thu from 6pm to 7pm
1083 Pape Ave, Toronto, ON

WWW.BULFIT.CA 416-993-8538 INFO@BULFIT.CA

Club de natation MADD

Collège Notre Dame
3799 Chemin Queen Mary,
Montréal, QC H3V 1A7
(514) 808-9324

*Lundi : 18h30-20h00
* Mercredi : 18h30-20h00
*Vendredi : 18h30-19h30
* Samedi : 10h00-11h00*

Автомобилни услуги

Auto Body Expert inc

AutoBodyExpertinc
autobodyexpertinc.com
autobodyexpertinc@hotmail.com

514-812-1547
514-885-1014

372, boul. Industriel, Saint-Eustache J7R 5R4

MULTILANGAGES la bonne traduction au bon moment

Ana Asenova, traductrice agréée
Membre de l'Ordre des traducteurs, terminologues et interprètes agréés du Québec

ana.asenova@multilangages.com www.multilangages.com

български | английски | френски bulgare | anglais | français

ПРЕВОД НА ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ

1 514 823 9522

TRADUCTION DE DOCUMENTS OFFICIELS

КУРС по НАРОДНИ ТАНЦИ

Специализирано Обучение от Професионалисти с дългогодишен опит към 3-те ФИЛИАЛА- CDN - BROSSARD -LAVAL

КУРС по БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ТАНЦИ

Специализирано Обучение от Професионалисти с дългогодишен опит- Стоян Стоянов- Хореограф от 1980 г.

За ДЕЦА (45 мин.) и ЗПИНЕЙДЖЕРИ и ВЪЗРАСТНИ (60 мин.) - CDN - BROSSARD - LAVAL

33 часа= 120 \$/година
*100 \$/год.
при участие общо в 2 курса от предлаганите за Деца & Възрастни :

Курс по Бълг. Танци /Англ. език/ Пиано/ Математика
* При подготовка за излизане на Сцена- допълнителните часове за безплатни

КУРС по АНГЛИЙСКИ ЕЗИК за деца
-CDN- BROSSARD

33 часа= 120 \$/година
*100 \$/год.
при участие общо в 2 курса от предлаганите за Деца & Възрастни :

Курс по Бълг. Танци /Англ. език/ Пиано/ Математика или Курс по Български език за Чужденци (член от семейството)

КУРС по АНГЛИЙСКИ ЕЗИК за ВЪЗРАСТНИ
-CDN- BROSSARD

30 часа= 150 \$

КУРС по ПИАНО - CDN (засега само в неделя, но може и според допълнително споразумение за друг ден)

Специализирано Обучение от Професионалисти с дългогодишен опит

1 дете
30 min - \$ 23
45 min - \$ 28
60 min - \$ 35
2 деца
60 min - \$35.00

КУРС по БЪЛГАРСКИ за ЧУЖДЕНЦИ
КУРС по ФРЕНСКИ -ПРАКТИКА

КУРС по МАТЕМАТИКА

До момента нямаме необходимата бройка записани деца
Желаещите, моля да пишат на ecole.zornica@gmail.com

Lilia Talmaci
NOTAIRE et CÉLÉBRANTE DE MARIAGE

English and French

- Immobilier : achat, vente et financement.
- Célébration de mariage, contrat de mariage.
- Radiation quittance.
- Testament, Succession, Déclaration de transmission.
- Mandat de protection.
- Procurations générale et spécifique.
- Lettre d'invitation pour visa touristique.
- Lettre d'autorisation de voyage pour les enfants.
- Attestation de la signature.
- Authentification des documents, et plus.

Tel.: 514.653.3742

Fax: 450.877.0603 Metro: Cote-Vertu
lilialtalmaci@notarius.net 935 boul. Decarie,
204, St-Laurent, H4L 3M3

БЪЛГАРСКИ ПОСЛОВИЦИ

Утрото е по-мъдро от вечерта.

Човек предполага, а Бог разполага.

Езикът кости няма, а кости троши.

На лъжата краката са къси.

Искаш ли голяма лъжица, вземи и голяма лопата!

Кажи ми какви са приятелите ти, за да ти кажа какъв си

Cuisine Mexicaine Authentique chez

MAÑANA

3605 St-Denis, Montreal, Quebec H2X3L6

(514) 847-1050